

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANLI

32

Plajda kadınlara dağıtılan tebliğde neler yok ki.. Karşı cinsten kuzenlerle başbaşa görüşmek, kocası olmadan 90 km'den uzağa gitmek, topuklu ayakkabı, terlik, pantolon giymek, kısa saç kestirmek haram...

MÜZİK DİNLEMELİK, KÖPEK BESLEMELİK HARAM!!
ÇAMAŞIR YIKARSA 10.000
SEVAP POINT VAR...

İŞTE
BU YAA!!
ENİŞTENİN
B.KLU DONLARI
DON OLALI İLK
KEZ İŞE
YARAYACAK!!

AYY HOLLANDANIN KALECİSİ
NE KADAR DA YAKIŞIKLIYMIŞ, TOPLARI
DA ÇOK GÜZEL YAKALIYO, BAYILDIM
DOĞRUSU...

AMA
URUGUAYLI
EDINSON CAVANI
DE HOŞ ADAMDİ
Dİ Mİ FİKRET?
KEMİKSİ YÜZ
HATLARI FİLAN
OFF...

Keşke
eskisi gibi
sadece ekranın
önünden geçip
dursaydın
kadın, o
iyiydi.

YATARAK
MÜDAHALE...

LG

TEBLİĞ

Kadının kayınıyla, enişte-siyle, amcasının, halasının, teyzenin, dayısının erkek çocuklarıyla görüşmesi haramdır.

Kocasını içki içiyor, namaz kılmıyor ve kötü davranıyorsa dua etmeli ve sabretmelidir.

Kadın kadını doktoru tercih etmelidir.

Kadınların erkeğe benzeyecek şekilde saç kestirmesi haramdır.

Bir kadın kocasıyla boşandıktan sonra 3 ay 10 gün bekler bu sürede nafaka alabilir sonra alması haramdır.

Kadın çalgılı, erkek kadın karışık düğünlerde gitmemelidir.

Müzik dinlemelidir haramdır.

Kaş aldırma-malı, peruk takmamalı, estetik yaptırmamalıdır.

Anne çocuğunu iki seneden fazla emziremez haram.

Evine misafir geldiği zaman kadınlar ayrı erkekler ayrı yerde oturmalıdır.

Telefonda bir erkekle sert ya da samimi konuşmaz.

90 km'den daha uzağa yanında mahremi olmadan gidemez.

BAYAN YANI TEBLİĞ

◆ Bir kadın kalın kaş modasına uyacağı diye İdo Tatlıses'e dönmemelidir.

◆ Benim Seren Serengil'den neyim eksik diye düşünmemelidir. Cevap bellidir: Kaş

◆ Kaşlarını çekik yapacağım niyetiyle tattoo yaptıran bir kadın Mr. Spak olup çıkmamalıdır.

◆ Kocasını olmadan da her deliğe girip çıkacak kadar kendine güvenmelidir.

◆ Çamaşırmış, zor lekeymiş hiiiiiiç takmazsa 50.000 puan ve ★ veriyoruz.

◆ Telefonda bir erkekle yerine göre sert (atarlı) yerine göre samimi (yatak odası sesiyle) konuşabilir, paşa gönlü bilir.

◆ Topuklu... Vallahi yürüye-biliyorsa giysin, yakışır.

◆ Kedi, köpek beslesin.

Kapıya da 1 kap su, 1 kap mama koysun bi zahmet

◆ Müzik dinlesin hatta arada patlatsın bi şarkı.

◆ Kadın erkek karışık düğünleri kaçırmamasın.. Günümüzde en çok kısmet düğünlerde çıkıyor. Koca da gözü yoksa da oynasın, döksün kurtlarını.

◆ Saçını ister kıçına kadar uzatsın, ister 3 numaraya vur-dursun.

◆ Erkek kuzenleriyle dilediği gibi görüşsün. Hatta ağzını yaya yaya kuzeeeeen desin. Kuz-işlerle latte keyfi diye yer bildirimi bile yapsın.

◆ Boşanıp çatır çatır alsın nafakayı.

◆ Kocasını içki içiyorsa, bir kadeh te kendine koysun.

◆ Kadın erkek karışık denize havuza girsin, isterse saatlerce güneşte yatıp kara t.şak gibi bronzlaşsın, isterse süt gibi beyaz kalsın

◆ Kadının canı hangi dok-tora gitmek istiyorsa gitmelidir, doktordan utanma olmaz. Dok-torlar üfürükçü hocalara benze-mez. (Elbette istisnalar kaideyi bozmaz, sapık doktor haberler-ine aldanmayınız)

◆ Misafirlikte kadın erkek karışık oturun, sapsapa muhabbet isteyen kahveye gitsin.

◆ Herhangi bir tarafınız sizi psikolojik olarak yıpratıyorsa estetik yaptırın ama sağda solda doğallığı savunup yaptırdığınız estetikleri saklamayın. Burnunuzda et olmadığını biliy-örüz bazen inanmış gibi yapıy-örüz bu sizi yanıltmasın ;)

◆ Çocuk sizin isterseniz eşşek kadar olana kadar emzirin.

◆ Erkeğin gözü dışarda ol-masın diye evde bakımlı olun olayı palavradır.Gözü dışarda olan herif bağlasınız durmaz.

BAYAN YANI Temmuz İçindekiler

2
Betül Yılmaz

4
Paparazziye

5
Feyhan Güver
Metafor

6
Melda Onur

7
Ramize Erer

10
İpek Özsüslü
Sinemör

13
Sıdika

14
Katina
Karanikola

15
Betül Yılmaz

16
Raziye İçoğlu

17
Feyhan Güver
Vücut Radarı

18
Gülây Batur

19
Ramize Erer

20
LGBT Onur
Yürüyüşü

24
Gündem

25
Ezgi'nin
Cinnet Kutusu

26
Sibel Bozkurt

30
Fetiye Nene

32
Ezgi Aksoy

36
Fotorol

38
Feyhan Güver

39
Duygu Yavuz

42
Ayşen Baloğlu

44
Ayça Çalkoparan

47 Harem

Dergimiz küçülürken büyüdü!

Bayan Yanı almak için DEV çantalarla gezmeye son :)

Yeni Bayan Yanı katlamadan, buruşmadan her çantaya girebilecek...

Sayfa sayısı öncekileri 2 katı...

PAPARAZZİYE EX'TEN TANELER

Raziye İçoğlu

• **EX nedir?** Cinsi, cinsiyeti, neviyatı belli olmayan, kişiye göre değişen, sana göre karşı cinsiyet, sana göre istemediğin, hayatından çıkardığın, dünyanı ayırdığın bütün şeylerdir.

• EX'ler eşlerini aldatmada yakaladıkları heyecan vericiliği ezelden beri hiçbir spor dalında bulamamışlardır...

• Sevgililer için, sevdiceğinin adını dağlara yazmak, tasarım çalışması inceliği açısından, sevdiceği için dağları delip tünel açmaktan daha zordur.

• EX'lerin gerçek dünyada adını dağlara yazmasına gerek yok ki, sanal alemde ilişki durumuna yazsalar yeterli.

otursak" diye evliliğe başlayan EX; evlendiğimizin ilk haftasonu dahil tüm tatil, özel günler ve her daim birlikte annesine gidildi. Aylar sonra ağzında şöyle bir serzeniş cümlesi duyuldu; "Şu aldığım berberde bir gün oturamadım beee"...

• "Cibiliyetsiz" kelimesinin en çok yakıştığı, insanlardan biri de EX idi.

• Elektrik kurumu ile evlilik kurumu arasındaki fark; elektrik kurumuna fatura ödenmeyince elektrik kesilir, evlilik kurumuna elektrik ödenmeyince ise EX ilişki kesilir.

• Empatiyi o kadar abartmış olmalıyım ki, EX beni kaybetti diye üzülyordum.

• EX'in ünlü birisi olsa idi, yaptıkları hafızalardan silinecek ama her tıkladığında "gereksiz ihanet" başlığı ile gülgiden hiç silinmeyecekti...

• EX; dışarıya çıkarken yanında poşetle bir şey götürmesi gerektiğinde üzerinde ünlü markalar yazan poşetleri arayan birisiydi.

• Yakınında olduğumuzda kanser eden

elektromanyetik radyasyon yayan ev aletleri sıralanırken, daha daha ne zararlı şeyler saçar,

yanımızda yatan EX'ler de bu listeye eklenmeli.

• "Gözden irak olan gönülden irak olur" atasözü, "göremeyince gömleğimi bulamıyorum" diyen EX'in sadece kıyafetleri için geçerli idi.

• Erkeğin hiç orta tavrı yoktur. Sevdiceğini ya hediyelere boğar, ya eliyle boğar.

• İstatistiklere göre arabaya hangi sıra ile binecekleri konusunda kavga edip ayrılan çiftler varmış bu memlekette.

Arabaya hangi sıra ile binecekleri konusunda kavga edip ayrılan çiftlerin sağlam ilişkileri, arabalarını ve birbirlerini sahiplenmeleri açısından, EX tarafından aldatmacalı ayrılıklardan daha erdemli bence...

• Flört ederken "ah bir evlensek de rahat etsek, dışarlarda buluşmaktan kurtulsak, haftasonları tatil günleri beraber uyansak, evimizde film izlesek,

• Bir kadın beğendiği model elbisenin aynısından 36-38-40-42 gibi farklı bedenlerde alarak; diğer kadınların kilosunu koruduğunu hep aynı kıyafete girebildiğini sanmalarını ister.

• Şu ilham denen şey, bulaşık yıkarken, yürürken, duş alırken, otobüsteyken geliyor. Daha sonra yazdıklarımı ıslak, titrek olduğu için hiçbir şekilde okuyamıyorum.

• Kadınlar bir takım aletlerin şarjları dolduğu halde, aynı çocuklarına yaptıkları gibi davranıp "yolda çabucak acıkmasın" diyerek zamanından daha fazla bekletirler.

• Eskiden "dedem hacı" diyerek dine ne kadar yakın olduğunu vurgulardı insanlar. Şimdi ise iktidar partisinin ismini veriyorlar, daha da derini "dedem o partiliydi, dededen beri o partiliyiz" diyorlar.

• Anneannemin zamanında veba, sıtma, kolera gibi salgın hastalıklardan ölmüş insanlar, şimdi ise hasta ruhlu insanların insanlara saldırılarında ölüyorlar.

• Kadınların buzdolabı buzuğuna

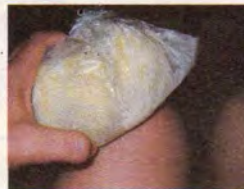
buz koyma alışkanlıkları yoktur. Kafalarını, dizleri çarptıkları herhangi travmatik bir durumda ise dondurulmuş sebzeyi darbe almış bölgeye tutarlar.

• Yanındaki erkeğin yakasını cebini düzelterken ve şöyle elinin üstü ile bir el ütüsü yapan kadın, aslında civardakilere o erkeğin sahibi olduğunu ve bir nevi evlenme cüzdanını gösterir.

• Çocukları imtihanı kazansın diye dualarla okunmuş üflenmiş piriçlerin, kazanılan imtihan sonrası, fazlasının kuşlara atılması sayesinde bazı kuşlar çok akıllı oluyor.

• Aldığım çalışma notlarım arasında alışveriş listelerim, yapılacak işlerim, seyredilecek filmlerim çıkıyor.

• "Ses tanıma" sistemi yüzünden, bilgi almak istediğim ve sürekli tuşlamaya yönlendirildiğim GSM şirketinde karşıma çıkan ses tanımlama isteyen telesekretere bilgi almanın ızdırabı ile en nihayetinde "imdat" diye bağırdım. Ses tanımlama kelimesi olarak algılandı, ama hala bilgi alabilmiş değilim...

• Annem her yerde ve dahi ıssız adaya düşse bile eski mahalleden bir tanıdık bulur ve bana da ısrarla hatırlatmaya uğraşır.

• Çocuksuz kadın meyvesiz ağaca benzetiliyorsa, çocuksuz erkek neye benzer acaba?

• Alkollülere içki deniyor, alkolsüzlere içecek deniyor.

• 12 saatlik uzun yol otobüsünde kimsenin şarjı bitmedi. Herkesin şarjı bitti. Bir de arayana cevap veren desin ki "şarjım bitti". Hepsinin mi şarjı bitti? Herkes şarja şarj mı diyor, yoksa şarj diyenlerin hepsi bu otobüse mi denk geldi?

• İngilizce sorulan "İngilizce biliyor musunuz?" sorusuna niye "no" diye cevap verip soran yabancıdan kafasını karıştırır ki acaba?

• Sokaklarda tek başlarına kulaklıkla telefonla konuşanlar, insanların kendi kendine konuşmasını normal hale getiren bir görüntü sergiliyorlar.

• Toplu taşıma araçlarında yetersiz bakiyesi olan diğer yolcular "fazla akbil var mı?" dediğinde önce binen yolcuların bakiyeleri gördüğü halde söylemeyen şoförün sırlılığına hayranım. Ve bir de utanmasam akbilimi vereceğim.

• Eskiden komşudan bir fincan şeker, tuz, kahve, yağ isterdik. Şimdilerde ise Wi-Fi şifresini istiyoruz.

• Çok kereler erkeklerin negatif küfürsel tacizleri yüzünden erkek kılığında araba kullanmayı düşünmüşümdür.

• Bekâr evinin mutfak ocağının üstü pistir, ama evde hiçbir lokma yemek yoktur. Ev kadınının daima ocakta pişmiş yemeği vardır ve ocak üstü hep tertemizdir.

• Balık alırken yapılan tazelik testine göre, parmağınla balık üzerine bastırıp çektiğinde çöküklük geçmiyorsa balık bayattır. Bazen suratımda çıkan yastık izi kanaviçe desenleri saatlerce ve hatta bütün gün geçmeyince bir balık burcu kadını olarak kendimi bayatlamış hissediyordum.

• Dergi alır gibi oluyor diye, otobüs bileti alırken "bayan yanı" demek istemiyorum, kadın yanı demek istiyorum.

Ütüyü prizde unutma halinin devamı...

Milletvekilliği biraz "ütüyü prizde unutma hissidir" diye yazdım geçenlerde. Aslında geçen sayı için yazdığım bir yazıydı, ama kaçırmışım tarihi. Ben de kendi siteme koydum ve sosyal medyada paylaştım.

Milletvekilliğimin 3. yılı dolmuştu. Bu üç yılda bir sürü olay yaşamış, herkese dokunmak istemiş, ama çok azına dokunabilmiş, hem iş hem özel hayatımda hep bir şeyleri eksik bırakmış hissiyatıyla kaleme almıştım. Gelen tepkilerden anladığım kadarıyla sevilmiş. Bir arkadaşım "sen bize haber ver biz gider çekeriz prizden" demiş.

Bayan Yanı okurları bilir. Milletvekilliği aday adaylığım, adaylığım, milletvekili seçilişim, mazbatamı alışı, TBMM'deki ilk izlenimler ve ilk aylarımı yazılarımda konu etmiştim.

3 yıllık birikimin midemde coşturduğu reflüyü bir yana bırakırsak, geriye dönüp baktığımda bitmiş işlerle bitmemiş işler arasındaki fark, işte o hep ütüyü prizde unutmuş hissiyatına sebebiyet veriyor.

Gidilememiş doğumlar, düğünler, cenazeler; aranamamış dostlar; yapılamamış kutlamalar, taziyeler; bulunamamış yurtlar, burslar, stajları saymıyorum bile.

Bir de işe yerleştirelememiş, bir umut sizden haber bekleyen bir sürü insan, birikmiş bir sürü CV. Desktop'umda öyle duruyor. Her birini gördüğümde içimde bir sızı... Birazcık umut bekleyen, anneler, babalar, gençler...

Bunlar milletvekilliğinin tali işleri gibi görünmesin. Türkiye'de milletvekilinin en çok vaktini alan iş bu. Kalan vakitlerde yasama işleriyle, mağduriyetlerle ilgileniyoruz. TBMM Başkanı Cemil Çiçek 24. Dönemde TBMM'ye vatandaş akını olduğunu söyleyip "vatandaşlar büyük ilgi gösteriyorlar, milyonlarca kişi ziyaret ediyor meclisi" diye övünmüştü. Ben doğrusu bunda pek övünülecek bir şey bulmamıştım. Vatandaşın işi yürümüyor ki meclise, milletvekillerine geliyor. İş, tayin, arazi meselesi vs vs dertleri olmasa ne diye gelsinler TBMM'ye...

Bir arkadaşım milletvekili seçildiğimde "peki şimdi kariyer planın ne" diye sormuştu. Ben de "işte milletvekilliyim ya" dediğimi hatırlıyorum. O da "iyi de hangi alanda çalışacaksın, hangi konularda faaliyet göstereceksin" diye sormuştu. Birkaç ilgi alanım vardı, bunların hepsiyle ilgilenecektim. Öncelikle mesleğimiz kadın olmak olduğuna göre, kadın konularıyla, kadın cinayetleriyle ilgilenecektim; sonra mesleğim gazetecilik olduğu için medya sorunları, ifade özgürlüğü konularıyla ilgilenecektim; son olarak da çevre konularına meraklı olduğum için Çevre Komisyonu üyesi olacak ve bu işe bakacaktım.

Duruşma duruşma, cezaevi cezaevi gezeceğim aklıma

gelmemişti. Eylemlere gitmek, yürüyüşlere katılmak, biber gazı, çil yavrusu gibi dağıtılmak kariyer planımda yoktu.

Böylece yelpaze genişledikçe genişledi... Hiç ilgi alanım olmayan birkaç işle ilgili kanun teklifi verme, soru önergesi / araştırma önergesi verme gibi mecburiyetlerim de olunca dokunmadık konu bırakmadık. Dokunmadık konu kalmayınca ütü her daim prizde.

Sabah kalkıp emaileri kontrol ettiğimde her bir mesajın unuttuğum bir konuyu hatırlatması var mesela... "Hadi o halde bu sabah unutulmuşları halledeyim" deyip güne başladığım çok oldu. Uzun bir ötelenmiş işler / görüşmeler listesi yaptıktan sonra, daha üçüncüsünde çözme yetimin tıkanırdığı ve ertesi güne devredildiği de çok oldu. Bu arada, mesela benden bir şeyler istediğini unutmuş üç kişinin aranıp konunun hatırlatılması da cabası...

Günlük yapılacak işler listeme baktığımda, bir kişinin işini halletmek için aramam gereken başka bir kişinin benden istediği başka bir şeyi hatırlıyorum. O kişiyi aramak için başka bir yeri aramam lazım. Böyle birbirine zincirli halde kişiler konular kafamda halay çekiyor. En ucunu bulup yakalamak çok zor.

Gün böyle unutulmuş, ötelenmiş, yapılamamış işlerin birbirine eklenmesiyle geçerken, bir-iki işi halletmişseniz huzur bulabiliyorsunuz.

En çok da aile işleri feda ediliyor...

Geçen gün çocuklara, "ucunu bıraktığımız işler listesi çıkaralım" dedim. Bakın neler çıktı:

Osman Evcan'ın vegan yemek meselesini halletmişiz ama hala paketlenmiş gıdalara Vegan/Vejetaryen etiketi koyduramamışız.

Cezaevlerinden gelen mektupların çok azı cevaplanabilmiş ve ziyaret edilmiş. Büyük bir meblağ beni bekliyor.

Tortum / Bağbaşı'ndaki köylüleri HES'ten kurtarmışız ama ilk gittiğim yerlerden biri olan Antalya Alakır içir bir şey yapamamışız.

1990'lı yıllarda kaçırılan askerlerin peşine düşmüşüz ama bir noktadan sonra tıkanmışız... Onlar hala evlatlarından haber beklemekte.

Seçmeli ders olarak çevre / ekoloji dersi konmasına dönük kanun teklifi verecektik... Veremedik... Asistanım Ender hatırlamış, hazırlıyor bir tane.

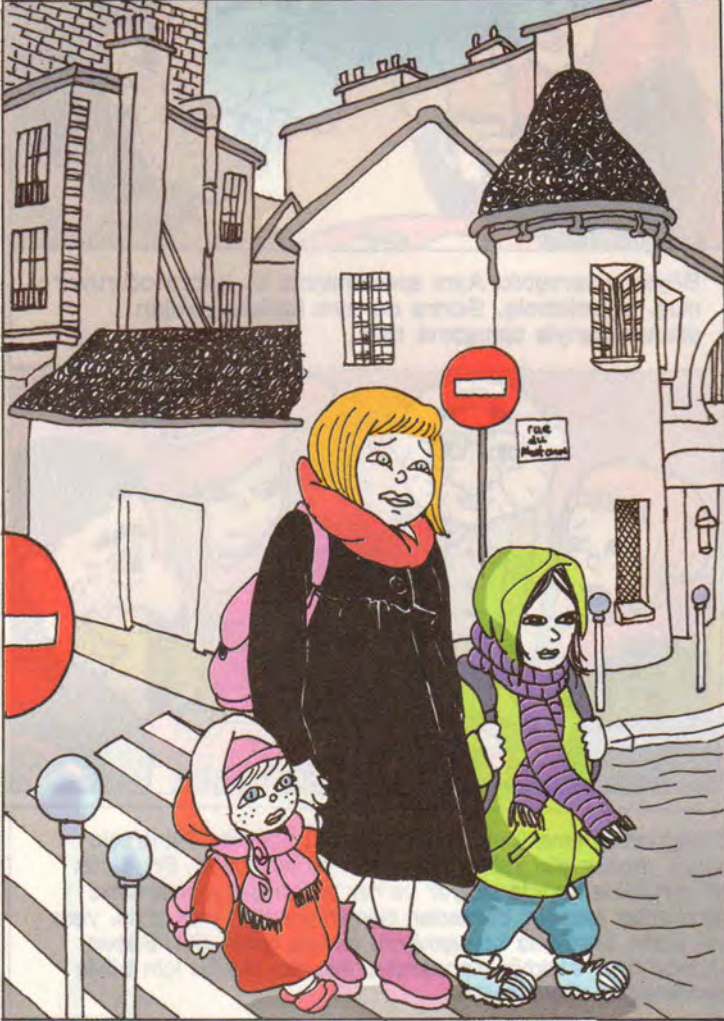
Hayvanları Koruma Kanunu meclise geldiğimizde sunduğumuz ilk teklifti hala çıkacak. Umarım vekilliğin son yılında başarırsınız.

Ütü hep prizde...

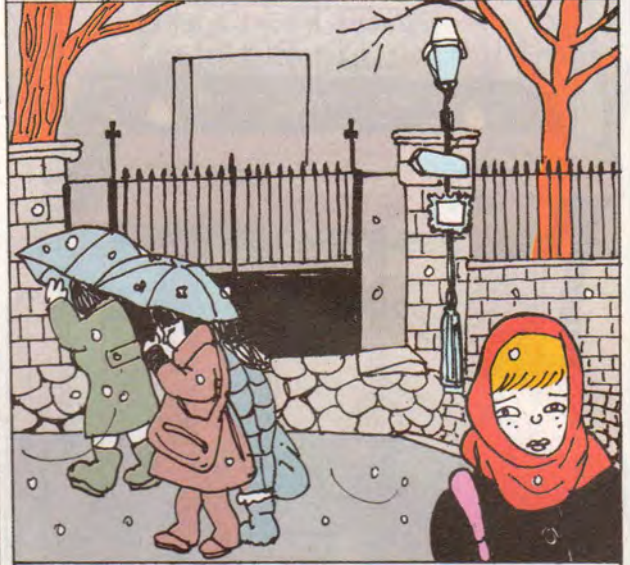
Tuhaf Bir Adam

Ramize Erer

Her sabah Mont Cerie sokağından inerek, çocukları bir sokak aşağıdaki yeni okulları Flacon'a bırakıyordum. Paris'te herşey henüz yeniydi benim için.

Koridor gibi uzayıp giden dar sokaklar, sokakların isim tamlamalı adları, mimarinin güzelliği, kaldırımlardaki sidik izleri bile enteresandı daha. Hergün farklı bir yoldan eve dönerek yeni mahallemizi keşfetmeye çalışıyordum.

İşte o günlerde farkettim Pierre'i... İri çüssesi, yüzünde sabit gülümseyişi, sırtında kırmızı sırt çantası ile sık sık karşıma çıkıyordu.

Monmartre'a uğrayan turistlerden değildi. Buralarda oturuyor olmalıydı. Bunu sokaklara alışkın yürüyüşüne bakarak çıkartmıştım. Günün değişik saatlerinde sokaklarda gördüğüm için önce işsiz, güçsüz, sonra da nedense mahallenin delisi olabileceğini düşünmüştüm.

O gün de, her sabah yaptığım gibi evimin yakınındaki kafeye uğramış, terastaki boş masalardan birine oturup kafe creme söylemişim. O zamanlar özendiğim şey, garsonun diğer müdavimlere yaptığı gibi kahveni ben söylemeden getirip masama bırakmasıydı. Böylece mahalleye kabul edilmiş olacaktım.

Benden önce davranıp selam vererek bu teklifsizliği Pierre yaptı o gün.

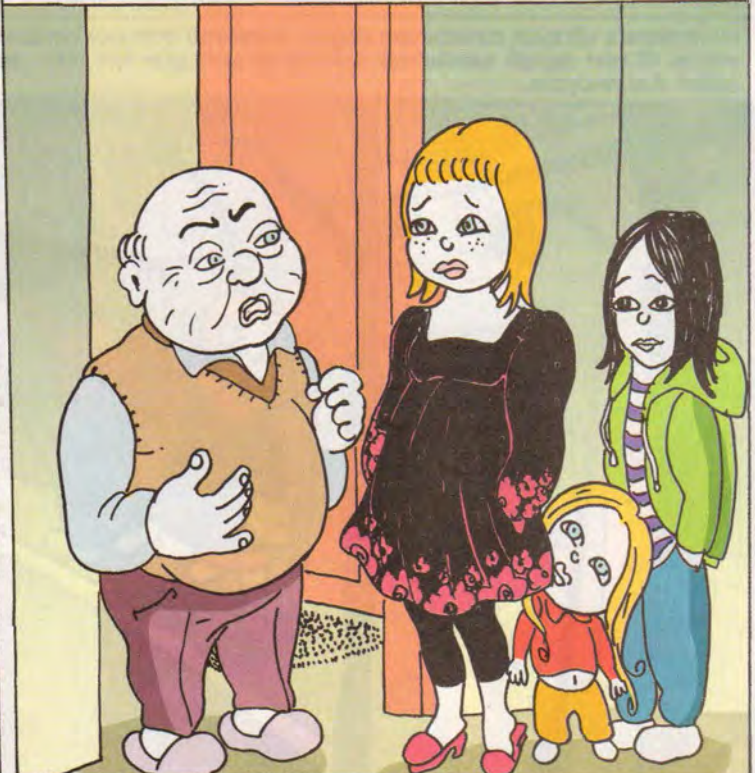

Böylece tanıştık. Aynı apartmanda 6. katta oturuyormuş, piyanistmiş. Sonra da aynı kafeye takılan arkadaşlarıyla tanıştırdı beni.

Karı-koca olan Philip ve Clara, emekli avukat Jean. Üçü de enterasan tiplerdi. Philip dünyadaki 4. usta gitar yapımcısıymış. Karısı Clara ise gitaristti. Konserler veriyordu. Yunan orijinliydi. O kadar açık tenliydi ki kışın bile başından şapkası eksik olmuyordu. Avukat Jean emekli parasıyla aldığı Rue Ramey'deki evinde yaşlı karısıyla yaşıyordu.

Bitişliğimizde emekli bir psikanalist oturuyordu. Paris'teki bütün yaşlılar gibi yalnız yaşıyordu ve mutsuzdu. En küçük bir gürültüde kapıda bitiyor ve her seferinde yapmamamız gerekenler listesini bıkmadan tekrarlıyordu. Terlik giyin, yere halı serin, telefonla konuşmayın, sessiz gülün gibi. Bazen sadece canı sıkıldığı, konuşmaya ihtiyacı olduğu için böyle davrandığını düşünürdüm.

Oysa kendisi bütün gece, yüksek sesle sayıklıyor, sinir bozucu sayıklamaları beni uyutmuyordu.

Bunu Pierre'e anlattığımda bana onun deli olduğunu, sayıklamadığını, aynanın karşısında bütün gece kendi kendisiyle konuştuğunu söylemişti.

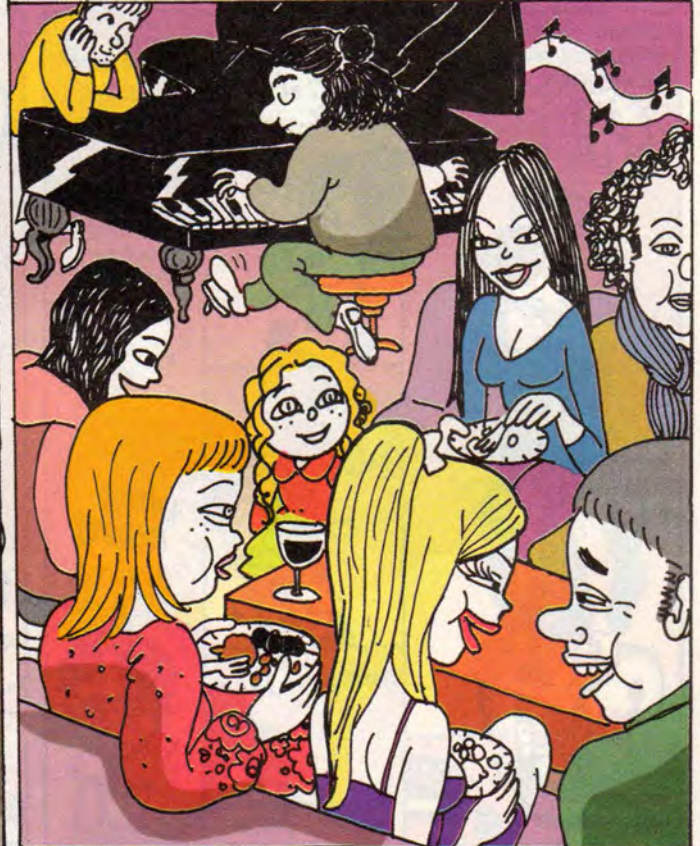
En son bize bir mektup yazıp, kapının altından atmıştı. Mektupta bizi polise şikayet edeceğini, polisin de gelip 400 euro ceza keseceğini yazıyordu. Bu mektubu avukat Jean'a okuttum. O da bana 'Korkma, sizi korkutmak için böyle yazmış' demişti.

Pierre 50'sini çoktan geçmiş müzmin bir yalnızdı. Hiç evlenmemişti. Bazen bize uğrardı. Aile havası yalnızlığına iyi geliyordu. Bizim sıkıştığında arayabileceğimiz bir komşumuz vardı. Mahallenin tüm esnafıyla tek tek tanıştırmıştı bizi. Anahtarcı, en ucuz marketçi, ayakkabı tamircisi, tesisatçı...

Birgün evindeki partiye biz de davet etti. Çocuklarla 6. kata neşeyle çıktık. Paris'te normal bir hayata geçiyor, sosyalleşiyorduk. O gece Philip ve Clara, davet ettiğim gay arkadaşım Fabrice ve Pierre'in aşkını bir türlü itiraf edemediği güzeller güzeli İspanyol Maria da gelmişti. Ama nedense Pierre bütün gece Maria'dan çok Fabrice'le ilgilenirdi. Ona gece boyunca piyano çaldı.

COMMENT TU-VAS TUNCAY-TOUT VA BIEN!

BİR KADIN LOST OLDU

İpek SORAY
Bona EKREM

BAYYANI FİLMCİLİK
SUNAR...

ARANIYOR

Kurbaga gözlü kocamla 5 yıl önce sevişerek evlenmistik. O zaman gözleri bana ceylan gibi görünüyordu.. Herşey harikaydı... Erkek tarafı bize bir çöp bile aldirmamıştı...

ve 5 yıl sonra... Ben onu hala seviyordum fakat o bana karşı biraz ilgisizdi..

AKŞAMA ÇOK İĞRENÇ AMA ÇOK SAĞLIKLI YEMEKLER YAPICAM, GEÇ KALMA KOCACIM.

AMAN iyi iyi...

AŞKIIMM, AKŞAMA MUTLAKA GEL...

YEAAA, KAPIDAN 5 DAKKALIĞINA DA OLSA GEL.

EVE ERKEN GİTMEM LAZIM, SELMA KILLANIYOR.

TAMAM...

AYY NE CİLVELİ KADINSIN.. ŞAŞTIM KALDIM ... ADAMI MAYMUN EDERSİN SEN...

BÖYLE OLMAK ZORUNDAYIM... KARISI BENDEN GÜZEL AMA, DİL Mİ GÜZEL DİLBER Mİ DEMİŞLER...

Aksam yemekler hazır süslenmiş püslenmiş bekliyordum ancak..

Gelmiyor!

Gelmiyordu.. Gözlerim uykusuzluktan tavuk götüne dönmüştü..

DİNG DONG

ŞANTİYEDE KAVGA ÇIKMIŞ, İŞÇİLERİN ARASINI YAPIYORDUM... HAYIRDIR, NE BU SÜS?..

BUGÜN EVLİLİK YILDÖNÜMÜMÜZDÜ!

Keriz gibi hediye bile almıştım ama tabi ki vermedim.. Çünkü bütün geceyi aşğının kollarında geçirmiş ama henüz bundan haberim yoktu..

Vıdcan yapmıştı hem de cimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olmak istemiyordu..

YARIN
SENİ YEMEĞE
ÇIKARICIIM...

YUPPIII!

Kerizdim.. Hemen de
sevinvermişim.. Ertesi gün
terziye yeni elbisemi almaya
gittim..

1579
2010M

Elbisemi alıp kuaföre geçtim..
Düğünümde beyaz giydiğim için içten
içe nefret ettiğim arkadaşım Suzan
biriyle dedikodu yapıyordu.

SELMA'NIN KOCASI
DOST TUTMUŞ DIYE
DUYDUM, DOĞRU MU?

AYOL SAĞIR SUL-
TAN BİLE
DUYDU!

Hiiii!
SELMAAA!

BİLDİĞİN
NE VARSA
ANLATA-
CAKSIN!

DÜĞÜNÜMDE BEYAZ GİYDİĞİN
İÇİN SENİ SEVMEM BİLİRSİN...
ÇOK ŞEY SORACAK DEĞİLİM...
ADI VE YAŞI?..

HÜMEYRA
26...

KAC
BEDEN?

42 AMA
YAĞLANIRSA
40'A DA
GİRİYOR!

SÜTYEN?

90 C...

Yıkılmışım, başıma bi iş gelse o da oralarda gezme-
seymiş' denilecek yerlerde dolaşıyor ağlıyordum...

BOŞANIP
ÇATIR ÇATIR
NAFAKA MI
ALMALI-
YIM?..

YOKSA
BOŞANMAYIP
SÜRÜM SÜRÜM
SÜRÜNDÜR-
MELİ Mİ?

YOKK...
BENİM
KOCAM
YAPMAZ!..

YAPAR
O PÖRTLEK
GÖZLÜ
YAPAR...

GİDİP
ŞU KADINI
BULAYIM
BARİ...

Evine gittim..

KARNIMDA ONUN BİR
PARÇASI VAR... NASIL
YAPARSIN EVLİ Bİ ADAMLA,
NASIL?..

VALLA BAŞTA EVLİ
OLDUĞUNU BİLMİYORDUM...
ÖĞRENİNCE DE KARIMLA
KARDEŞ GİBİYİZ DEDİ!..

HİÇ
Bİ ADAM
KARIMLA
SENİ
AYNI ANDA
YİYORUM
DER Mİ
HAAAA,
DER
Mİ?!

NE
BİLİYİM, SÖZ
AYRILICAM
SÖZZZ!..

Kamimdaki çocuğu düşünüyordum..
yemeğe gittim ama kebaplar boğazıma
dizildi.. Pişmandı..

PASTIRMA YEMEK GİBİ DÜŞÜN...
KOKACAĞINI BİLİRSİN AMA KENDİNİ
DURDURAMAZ YERSİN... SONRA
PIŞMAN OLURSUN...

Verdiği pastırma örneği
beni ikna etmişti..
Artık geceleri erken
geliyordu.. Mutluyduk
taa ki o yeni yıl gece-
sine kadar.. Evde
oturmuş gelmesini bek-
liyordum.. Gecikmişti..

Çünkü o sırada...

YEEAAA,
NE DEMEK
GELMİYORUM...
KIRMIZI...

..DONLA-
RIMIZI
BİRLİKTE
GIYİMİYECEK
MİYİZ
YANI?..

..UĞRARIM...

Gece 12'yi
geçmişti..
Bekleyemedim..
Çünkü hangi kapıyı
tokmakladığını bu
kez biliyordum..

BOKUNU YİYİM
YAPMA!..
GEL ŞU ÇİÇEĞİ
SOKUVERELİM
NAMLUYA DA
TATLIYA
BAĞLANSIN!

SELMA,
KULUN KÖPE-
ĞİN OLAYIM
BARİ GİYİNME
İZİN VER, CESEDİ-
Mİ DONLA BULMA-
SINLAR! GÖZÜ-
NÜN YAĞINI
YEDİĞİM!..

Gece Gezi parkına saklandım. Ertesi gün bir de ne
göreyim.. Saçım bembeyaz olmuş..

HAYDAAAA...
Bİ DE BOYA
DERDİ
ÇIKTI...

Parkta tam 4 gün 4
gece kaldım..
Beşinci günün so-
nunda polisler beni
buldu.. Kaçmaya
çalışırken çocuğumu
düşürdüm vs..vs..
meğersem kocamı
tam vuramamışım..

SELMAAA...
NAA ŞURAM YANIYOR..
SENİN AŞKINDAN
YANIYOR, PIŞMA-
NIM...

YALAN SÖYLEME
BORA... SENİN REFLÜN
VAR, GÖĞSÜN O YÜZDEN
YANIYOR...

BANG
BANG

GEBERİN
ALCAK-
LAAAR!

Deniz Kenarı

- Niye öyle boş boş bakıyorsun Sıdika. Tanımadın galiba, tanışan seversin, ben Kenar. Gerçi tanınamakta haklısın, mevsim gereği bi miktar bronzlaştım. Fakat görüyorum ki sen hiç yanmamışsın. Yanmanı isterdim.

- Hiii... Aman Allahım deniz Kenar'ı...

- Merak etme Sıdika. Sayın Nihat Hatipoğlu TV şovunda, ramazan vakti su yutmamak şartıyla serinleme amaçlı denize girilebileceğini bu sene de açıkladı. Denize girmen normal yani. Normal karşılıyorum bunu ben. Ilımlı bi insanım, su da ılık...

- Anneme uyup Marmara Denizi'nin ölüsüne girmeye gelirken, koli basilinden elma eşeğine, hatta katil yosuna kadar her türlü çöp ve pislikle karşılaşmayı göze almıştım ama sen hesapta yoktun Kenar.

- Ben ise seni böyle serin sular içinde, elbiselerin davetkar bir şekilde üstüne yapışmış görüceğimi rüyamda görsem inanmazdım Sıdika. Bir rüyasın değil mi? Ya da bir nesin Sıdika? Ben senin için neyim?

- Şu kadarını söylüyim Kenar; sahilde babam ve abim var, ikisi senin için bir kâbus olabilir. Ayrıca tek başıma da şuracıkta seni boğabilecek teknolojije sahibim.

- İyi de Sıdika'm ben zaten boğuk durumdayım. Seni gördüğüm dakikada nefessiz kaldım. Biliyorum, ben senin için gönül eğlendirdiğin bir oyuncağımda adeta. Bu durumda benimle oynayabilirsiniz Sıdika. Tamam, var gönlünü eğlendir. Deve güleşti yapmaktır ister misin?

- Git başımdan Kenar yaa. Koca denizi dar etme insana. Zaten şurada kırk yılda bir suya girip ferahlıycam. Hadi, olay büyümessin. Ben senin söylediklerini duymamış oluyum, hatta sen olmamış ol.

- Tamam Sıdika, gideceğim bu hüznü denizinden, beni intahara sürükleyen bu kahrolası maviden. Yalnız senden ufak bir ricam var, şunca zamandır seni seven Kenar'ın "elveda" demeden önceki son arzusu olarak kabul et; suyun altında bacaklarını açar mısın, arasından geçip gideyim.

- Çaktırmadan arkana bak Kenar. Sahilde elini alına siper etmiş düşman denizaltısı gözetler gibi bura...

doğru bakan mavi basma elbiseli kadın benim annem oluyo. Ve seni fark edip alarma geçmesine üç saniye var. İnan bana Pörharbır'dan sonra tarihin göreceği en kanlı deniz muharebesi başlamak üzere.

- Başlasın Sıdika, ben zaten Pörharbır olmuş bi insanım. Bu arada tüy diplerin pürtük pürtük oldu, zannedersem üşüdün ama sana nasıl yakıştı anlatamam... Kötü bir niyetim yok Sıdika, sadece üşümeni beğendim "pürtük" dedim diye yanlış anlama lütfen... Sıdika?

- ...blurp...

- Suyun altında bu kadar kalmamalısın Sıdika. Sıdika? Neredesin ruh ikizim? Bari baloncuk çıkar Sıdika. Bak, ben yüzmesini bilen bir insan değilim ki. Yani ama yeter artık bu kadar naz olayı. Suyun yüzüne çıkmazsan gidiyorum ben. Samimiyim Sıdika, istenmediğim bir denizde daha fazla duracak değilim. Gidiyorum bak, elveda. Elveda Sıdika... Taştan bir kalbin olduğunu biliyordum ama aynı zamanda su geçirmez olduğunun farkında değildim. Yordun sen bu Kenar'ı, kukla etin kendine. Ama artık bitti. Elveda. "Blurp" haaa... Öyle olsun bakalım, değmezmişsin be Sıdika, işin gücün riya imiş.

- Yavrum insan niye kendini durduk yere boğmaya çalışsın ki. Anneden gizlenmez be evladım, varsa bi derdin söyle. Gözümünden kaçtı zannetme, yanına salaktan bi oğlan geldi ondan sonra suya soktun kafayı sen. O çocukla aranızda bişey mi geçti Sıdika. O eşşoğleşek ne söyledi de dört varil su yuttun, söyle kız ne geçti aranızda. Cemiyete rezil olduysak, hazır hastanedeysen yeni bi surat ve kimlik yaptıralım efbiay şeysi gibi. Kız hadi sööle de gidip estetik cerrahiden ameliyat günü alıyorum. Yavrum çıkarsana kafanı yorganın altından, annesinin sözü bu kadar mı batar insana ayol. Hayır virvirci bi insan olsam neyse. Tamam bundan sonra o yorganın altında yaşa sen, orda yuva yap kendine, başka anne bul. Sanki kötü bi laf söylüyoruz, sanki boş yere konuşuyoruz. İyi bakalım, kimselerle konuşma sen, kimsenin lafını sözünü beğenme, herkes psikopat bi sen akıllısın. Kız çık dedim, bak hallaca verir o yorganla beraber dövdürürüm seni cadalo.

ENTELELER TUPLANMIŞ DUVAR ÜRUYORLAR !

KATİNA KARANİKOLA

Gökçeada / İmbros

S....r et gelmesinler....kaç günlük iş be... biz yaparız...yarın sabah başlıyoruz...ip gereceğiz...altmış santim yeter...

-Theemu! (Tanım) Bunların içtiği rakı mideye inmeden direk beyinlerine çıktı. Karikatürcü kalemiyle, aşçı kepçesiyle duvar örecekmiz!

Selden bu yana iki ay geçti, evimin bitmemiş işlerinden birisi de azgın dalgaların söküp sürüklediği bahçe duvarı. Sel öncesi bahçemi çeşitli süs bitkileri, ağaçlar, çiçekler süslüyordu adeta minik bir botanik parkıydı. Şimdi ise tavuk çöplüğü. Bir an önce bahçe duvarını ördürüp eski haline getirmek için çırpınıyorum. Topu, topu on dört metrelik tek sıra tuğladan bir duvarcık yaptırmak ne kadar zorlaştı şu günlerde. Sel, deprem derken inşaat ustalarının işleri iyice açıldı dolayısıyla bunları da azıcık havaya kalktı, bir, iki günlük yevmiye ile çalışmayı duymak bile istemiyorlar. Fırsat bu fırsat fiyatlarda tavana vurdu. (İstisnalarda vardır elbet bana rast gelmedi). Birkaç inşaat ustasıyla görüştüğümde sonra (sanki villa falan yaptıracağım) bir tanesiyle anlaştık. Fiyat azıcık yüksek geldiysen de bir an önce yapılınsı istediğimden pazarlıksız kabul ettim. Ertesi günü iki kişi geldi, işe temel kazmakla başladılar. Bir iki kazma vuruyorlar, karabatak gibi kayboluyorlar, az sonra yine geliyorlar iki kazma tekrar arazi! Çay demlemek aklıma gelse belki tutabileceğim fakat aklıma gelecek en son şeydir çay demlemek. Neyse akşama kadar temel döküldü bu kez tamamıyla arazi oldular...İki gün, dört gün, altı gün derken yoklar, gelmiyorlar.... uğrayıp bir görünseler, bir mazeret uydursalar rahatlayacağım biraz. Artık çaresizliği ve öfkeyi çok kuvvetli hissediyorum yakınımdaykilerden gizleyemiyorum. "Dost kara günde belli olurmuş." Güneri ve Mehmet'e beni bir nebze rahatlatmak için çilingir sofrasında yarın sabah duvara başlayacaklarını söylüyorlar. "Hadi vre mürekkep ve salça kaşımı sıvayı da çıktınız mı...."

Sabahın erken saatlerinde beni şaşırttılar! Uyku mahmurluğunu henüz üzerimden atamamış, kahvem i içip kendime gelemeden Güneri ve Mehmet

bahçemdelere ve uzun bir maratona hazırlanıyorlar. Ellerindeki ipin bir ucunu yere çaktıkları demire bağladılar diğer ucunu duvarın örüleceği istikamete doğru geri- orlar. Mehmet devamlı kafasını kaşıyarak bir iki tuğlayı üst üste koyup tekrar geri alıyor, Güneri ise yanda duran taşlara bakarak iç çekiyor.... Kann ağrısı çektiklerini anlamazdan gelerek spor salonuna gittim. Spor çıkışı, iyi arkadaşım Saime'ye gülererek anlattım olanları. Saime hemen atladı "bende onlara harç yapar yardım ederim" diye.- Eyvah! Sen eksiktin! Bir idik iki olduk Allah üçten korusun. Ulan Saime İnşaat Mühendisi olabilirsin de hiç hayatında eline mala almışmısın? Bizde bir laf vardır. "Berber kelin kafasında traşı öğrenirmiş"....Eve gittiğimizde ilk tuğlalar üst, üstte konmuştu bile. "Bir işe niyet etmek yarısını başarmaktır" sözünü doğrularcasına, senelerin ustası gibi dizi- orlar. Saime, şaşırtıcı bir güvenle kum ve çimentoyu karıştırıyor onlara harç yetiştiriyor boş kalınca duvar örüyor. Henüz öğlen olmadan sokak kalabalıklaştı evin önü pazar yerine döndü. Gelmeyen bir Ekmeleddin kaldı, gelse de "çatıya" çıksa depremden kiremitler oynamış mı diye bi baksa....

Kalabalıktan kimisi iş üretiyor, kimisi laf, kimisi de inşaat ustası Yahya Efendinin deyişiyle "tuplanmış duvar üren" entelleri, özellikle duvar ören kızıl saçlı kadını merak ediyor. İnşaat işinden anlayanlar "Bizim de tuzumuz olsun" diyerek yardıma geldiler. Anlamayanlar ise sadece eleştiriler, orası yamuk, burası yamuk diye. "Al tuğlayı geçir kafalarına, şimdi senin kafan yamuk" diye. İki ay boyunca neredeyse her gün, arenaya dönüşmüş bahçe kapısının önünden geçen, bir gün olsun elini taşın altına koymayan mimar dostumda "uzmanına sorulmadan yapılan her iş yanlışır" diye taarruza geçti.... Akşam saatlerinde, günlerdir mumla arayıp bulamadığım temeli döken usta "sürpriz" yaparak geldi. Çalışan üç kafadarı görünce, önce bir şaşırdı. Nereden çıkmıştı şimdi bunlar? İşini bozmuşlardı...Çabuk toparlanarak, hiç bozuntuya vermeden bir günlük yevmiyelerini verip işlerine son vermek istediysen de "enteller" başladıkları işi bitirmeye kararlılar. Sık, sık mağdur ben miyim, bunca eleştirilere maruz kalan dostları mı? diye sorguluyorum kendimi.

Tuğladan nefret eden ve bunu her fırsata "tekme basıp yıkacağım" la gösteren Güneri'nin gönlü hala köşede duran taşlarda. Taşın dilini çok iyi konuşan, çizerken mürekkep aktıkça sayfalarla seviştiği gibi, taşla da sevişebilen, hamur gibi yoğurup istediği şekle sokabilen Güneri tuğla işini Saime'ye bırakarak kendisi kapı babalarını özel bir beceriyle, keyif olarak taştan örmeye başladı bile. Senelerin Rum taş ustalarına, taş çıkartırcasına....

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

Hastanemizin düne kadar Baş Hekimi Doktor Hakan'da amele taburuna dahil. Hem çalışıyor hem gerilmekten yerinde duramayan tansiyonumuza müdahale ediyor. Son el sıvayı doktor serpmeye siva yapacak beni de duvar boyamaktan kurtaracak. Nasıl yapıldığını bilmesen de kelin kafasında öğrenecek....İlk hastasını muayene eder gibi heyecanlı, ürkek, kenardan, kenardan başladı, kısa sürede uzmanlaştı hastayı ameliyata almaya hazır. Sotini'nin deyişiyle sivanın yarısıyla duvarı, diğer yarısıyla kendini sıvadıysa da estetik ameliyatı başarılı geçiyor, gerçek bir güzellik yaratıyor....

Eskisinden de güzel olan "DAYANIŞMA" duvarı kazasız belasız, karikatüristiyle, doktoruyla, avukatıyla, aşçısıyla, kasabıyla, kızıl saçlı kadınıyla bitirerek mimar arkadaşımızın "uzmanlık alanımda benim bildiklerim, inandıklarım doğrudur" tezini çöpe attık.

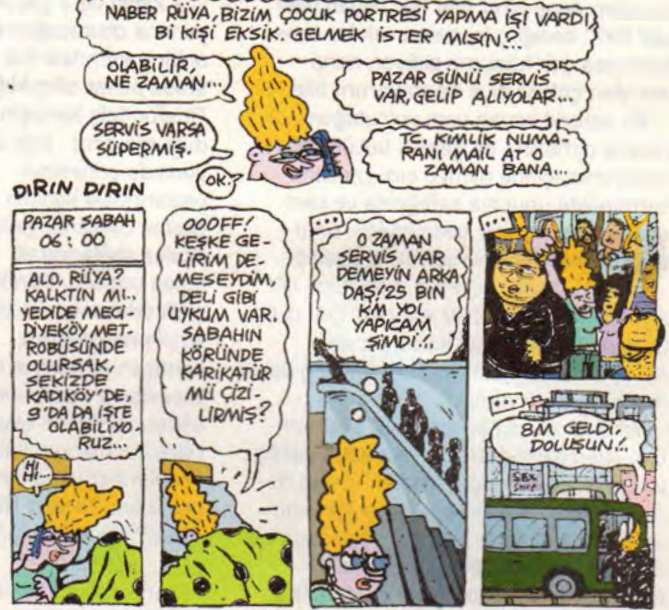

Yetersiz bakiye

Betül Yılmaz

Macerâ no: ①

Macerâ no: ②

PAPARAZZİYE Yine Yolda

BAYAN YANI GİDİŞ & DÖNÜŞ SERİSİ

Raziye İçoğlu

Uzun yol otobüs bileti alırken "bir bayan yanı" demeye bayılıyorum. Sanki bayiden dergi ister gibi "bir bayan yanı var mı?" dediğimde, hatta tek bir tane kalmışsa çok hoşuma gidiyor, dergi satışları çok iyi diye seviyorum bile.

Bu seferki bayan yanı yolculuğum, olmazsa olmazım, en gerekli bütün çalışmalarım içinde olduğu sırt çantamı terminalde unutma saflığımla ve tam otobüsüm hareket halindeyken unutduğum yerde bulma şansıyla başladı.

En az 12 saat sürecek olan rutin aile ziyaretimin gidiş yönü için bindiğim otobüsteki 14 numaralı koltuğumda, Avrupa Yakası'ndaki ilk terminalden binmiş biri oturuyordu.

Yerime oturan bayan yanı, bilet kontrol eden şahısa ısrarla, "soyadım yanlış yazılmış, Raziye Uçar olacak" deyip duruyor. Meğer 4 dakika sonrası için konmuş bir ek seferin 14 nolu yolcusuyum. İnerken "ne tesadüf aynı isimde olmamız, inanılmaz bir şey" diyerek indim.

Bu arada isimlerimizi telaffuz ettik. Bütün otobüs adımı soyadımı ezberledi.

Mola yerlerindeki sayımda "Raziye Hanım yok" "Raziye Hanım gelmedi" diyerek, kaybolmama izin vermediler ve ismi ile aranan tek yolcu oldum böylece.

Gidiş bayan yanımda 23 yaşında edebiyat fakültesinde öğrenci, ilk defa yolcu otobüsüne binen, yaşımı genç sanıp öğrendiğinde annesi yanında olduğumu söyleyen genç vardı. LeMan gibi hiçbir dergi adı bilmiyordu, ne çare ki hiç mizah dergisi okumamış. Zaten "yor" ların sonundaki "r"leri bastıra bastıra kitap yazısı gibi konuşuyordu. Bu muhabbetten sonra, ne dergimi çıkarıp okuyabildim, ne de bir espiri yapabildim. Anne yaşı ağırlığında bir yolculuk yaptım. Ta ki ön koltuklar boşalıp şoför arkasına geçince, şoför de ben de aradığımız muhabbete kavuşmuştuk. Yolcuğumun sonunda inerken şoför tarafından "İnşallah dönüşte de bu otobüse denk gelirsiniz" diyerek uğurlandım.

Dönüş yolculuğunda yolcu alınan terminallerden binen her bayana yanıma oturacak diye bakıyordum. 2 saat kadar sonraki terminalde bütün boş yerler doldu.

İlk binen tesettürlü kadının "ben bayan yanı almıştım, yanımda erkek var" demesi üzerine yapılan kontrolde, adamın aslında yarın akşama biletli olduğu ortaya çıktı. Ama inmemekte direnmiyor, "2 saatlik yola geldik, bana takisi parası verin" diye bağırıyordu. Şoför, otobüsün direksiyonunu en son terminale doğru geri çevirip "bu senin hatan, ama sana yapacağım budur, 46 kişi senin oyuncağın oldu" diyerek yanlış günde, yanlış yerde olan adamı, yan-

lışlarıyla başbaşa, hedefinden 2 saat uzakta terminale bıraktı.

2 kadın ve 1 çocuk binenlerden birinin yanıma oturacağını düşündüm ama onlar yanımdaki ikili koltuğa üçü bir arada paket sıkışıklığında oturdular. Telefondaki konuşmalarından duyduğuma göre, son anda annesi ve yanındaki annesinin yaşlarındaki kadının peşine takılarak gelmişti ilkokul çağlarındaki oğlan çocuğu. Sürekli akıllı telefonları ile birileriyle mesajlaşan, konuşan iki kadının ortasında ve bazen cam kenarı tarafında oturan çocuk, koltuk televizyonlarının kulaklığı kulağında, otobüs her yaya üst geçitinin altından geçerken, "Boğaz Köprüsü bu mu Aysel?" diye bağırarak soruyordu. (RESİM 7)

Yan sıranın arkasında, babaanne ve 16 yaşlarında son derece saygılı, beyefendi torun oturuyordu. Torununa "sen de seyretsene" diye televizyon seyretmek istiyordu, ama torun kitabını okuyor, aralarda babaannesinin yastığını, çıkan kara çarşafını düzeltiyordu. Minyatür ölçülerdeki kara çarşafı Babaanne,

mola yerlerinde tualete girerken "çekilin çok sıkıştım" diye sağa sola yalpalayarak koşuyordu.

Otobüsün havali amortisörünün "tıııııı", tesbih çeken babaannenin "biiiii-iss" sesi ile fonlanan yolculuğumda tek bahtsızlığım sağ bacağımın üzerinde gelen bayan yanımdı.

Hiçbir kadın gibi "bayan yanı" da şişman değildir. Bu özgüvenle ve cam kenarı ile sağ baldırı arasına sıkıştırdığı çantası ile, bana doğru yayılan sol baldırının altında kalan koltuk ayar düğmelerine yolculuk

boyunca hiç parmak uzatamadım ki... Yerimde olmak isteyen bir çok bay vardır belki, lâkin ben çok bedbahttım.

Benim ona dilediğim iyi yolculuklar dileği kabul görmüş, onun bana dilediği iyi yolculuklar dileği tutmamıştı.

Bu yolculuktan sonra anladığım şudur ki; bir dahaki yolculuğumda yanıma oturan bayan yanıma "iyi yolculuklar" demek yerine, "rica ederim koltuk sınırını ihlâl etmeyelim" diyeceğim. Ya da artık bayan yanı değil de, omzuna yaslanacağım bir yol arkadaşını edineceğim.

PAPARAZZİYE TESPİTİ İLE SOKAK ARASI

İŞ YERİM YATAĞIMIN DİBİNDE

Gecenin körü indiğim otobüs garajının yanındaki pazarda, deliksiz uyuyan pazarcı... İş yeri eve yakın. Yatsam uyusam uyanınca satış yap-sam, sonra yine yatanım. Hem ev, hem de iş yeri. Gündüz satış yaptığı pazar tezgahına yün döşek açılıyor ve seriliyor bembeyaz kılıf kaplı baş yastığı ve battaniye. Evden, handan, otelden çok daha rahat şuraya bir yatak seriliyor yavaştan. Bütün gün 40 derece hissediliyor, evler güneşten kızmış, yatılmıyor, ama o üfür püfür, sere serpe, üşüyerek sarıldığı battaniye ile yatıyor.

RENGİ PAHALI

Yufkacida beyaz yumurta 35 kuruş, sarı yumurta 40 kuruş. "Neden böyle" diyorum. "Apla, köyde bütün tavuklar sarı yumurtlardı, İstanbul'a geldiğimizde gördüm ben beyaz yumurtayı" diyor yufkacı. Sanırım sarılar köy yumurtası demek istiyor. O anda beyaz ve ucuz olanlardan seçerken çocukluğum aklımdan geçiyor. Biz çocukken annem

yumurta haşladı ki kaba soğan kabukları atar ve beyaz yumurtaları sarı hale getirirdi. "Ne renk istiyorsunuz?" diye sorardı

bize. Tam bilemiyorum, belki kabukları sarı yumurta hiç yoktu İstanbul'da, belki de annem bizi zengin çocukları gibi pahalı olan yumurtadan mahrum etmemek, bizi şenlendirmek, kahvaltılarımızı renkli ve zengin hale getirmek için böyle bir annelik oyunu yapıyordu.

Bir tutam insanlık...

GÜNAY BAKIR

Bu dünyada herkese lazım bir sihirli ayna... ve arada bir 'güzel miyim?' diye sormalı ona...

KÖPEK KÖPEK SÖYLE BANA...

Bir köpeği huylandırıyorsan eğer,

GRRR! HAYVV!

bir kedi çıldırıyorsa sesinden, eğer,

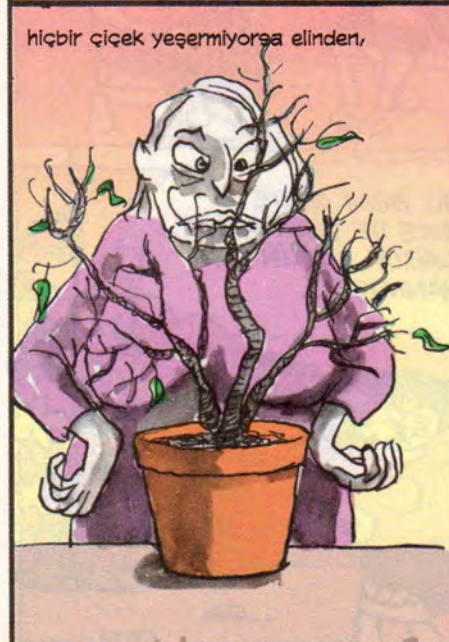
bir çocuk yüz vermezse sana,

ya da bir böcek tenezzül etmezse parmağına konmaya,

bir ayyaş yanaşmıyorsa, senle şarabını paylaşmaya,

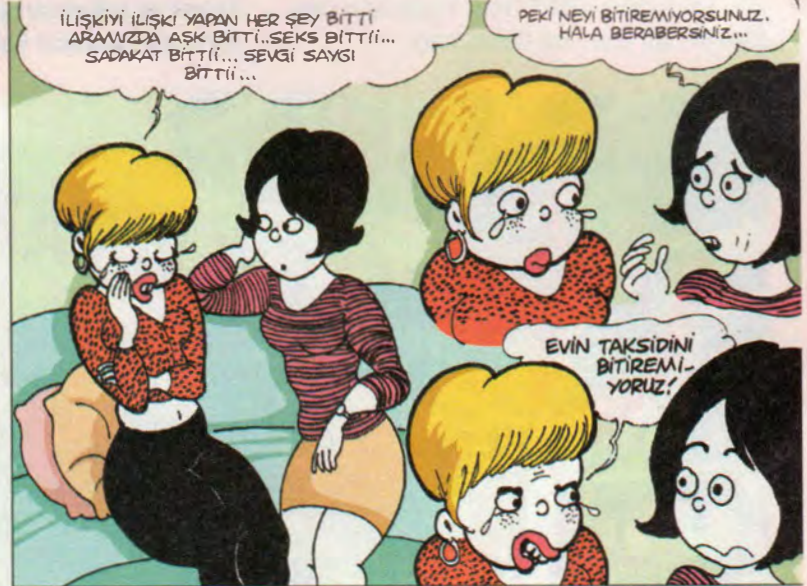
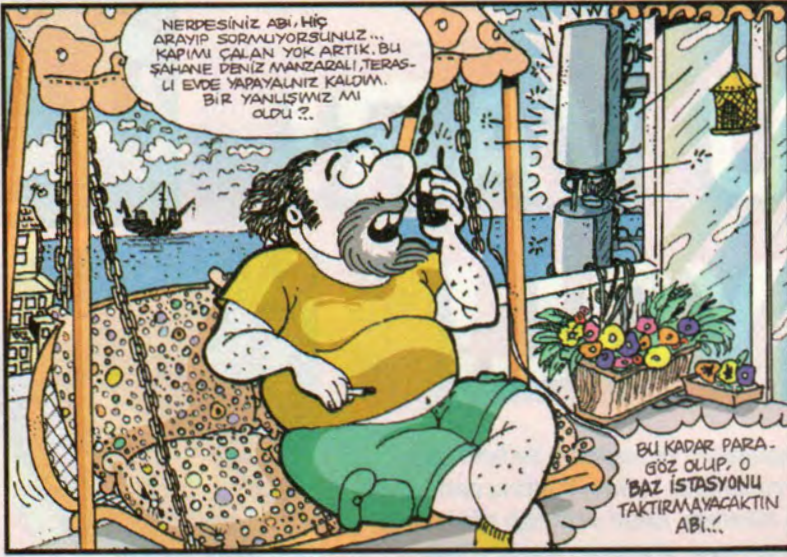
hiçbir çiçek yeşermiyorsa elinden,

ve bir deli bindirmiyorsa seni cadıllağına,

bil ki; 'güzel' değilsin, isterse talih kuşu sıcsın kafana...

İ*NELİĞİN LÜZUMU VAR! YÜRÜ AYOL!

İpek Özsüslü
Damla Ozan

İlk kez 3 yıl önce şans eseri katıldığım ve bende bağımlılık yaratan, henüz yürüyüş akşamı "yea bir sonrakine daha 1 yıl var" diye özlediğim, beklediğim gün geldi çattı. LGBT Onur Yürüyüşü! Ora-daydık.. Bir jean, bir tişört, spor

ayakkabılarım ve saçlarım iki belik gittiğim yürüyüşte; ruhum fosforlu pembe bir peruk takmıştı, derin yırtmaçlı gökkuşağı saten bir etek, gökdelen topuklu Zeki Müren ayakkabıları giymiş, göğüslerine yarımşar portakal kabuğu bağlamıştı.

UMUT:

20 yaşımdayım, okuyorum. Gay olmaktan çok mutluyum, insanların tepkisinin değişmesini istiyorum. Bence önyargılar yavaş yavaş kalkıyor ama daha fazlası gerekiyor.

YILDIZ:

Tarih öğretmeniyim. Heteroyum, ama destek amaçlı geldim. Gezi sürecinden sonra destek olmaya karar verdim. İnsanlar artık kabul etmeli, eşcinseller vardır.

SARE UÇAR -

Klinik psikolog:

Arkadaşlarıma destek için geldim. Bir psikolog olarak desteğim tam. Bu insanlar dışlanamaz. Heteroseksüeller kime göre neye göre normal? Danışanlarım da var ve burada karşılaştım. "Evet anne, evet baba; ben lezbiyenim, ben biseksüelim" diyebilecek bir kültürel düzeyde değiliz henüz. En üst sosyo-ekonomik düzeyden tutun, en alt sosyo-ekonomik düzeye kadar durum aynı. Psikolog arkadaşlarımla şunu farkettilik; 30 -35'ten sonra ayrı bir ev tutup aşama aşama açıklanabilen bir durum var. Önce aileler kabul etmiyorlar, "hayır benim oğlum gay olamaz" diye düşünüyorlar. Kadın mı olacak diye endişeleniyorlar, ama alakası yok. Bu bir cinsel yönelim. İnsanı insan olarak görmek bütün dünya için kurtuluş olur. Bu virgül değil, nokta olacak bir şeydir.

SELİN KILIÇ:

Öğrenciyim. Galatasaray Üniversitesi'nde sosyoloji okuyorum. 22 yaşımdayım. Eşcinsellerin ve heteroseksüellerin haklarını savunmak için burdayım. Toplumsal baskı altında olan eşcinsellere sahip çıkmamız gerekiyor. Toplumda onlara da yer vermemiz gerekiyor.

SEDA MESTAN:

Eşcinselim ve sevgiliyle birlikte geldim. Ailelerin çocuklarını desteklemesini öneririm ki benim ailem desteklemiyor. Alişsin bu duruma.

HÜSEYİN RÜSTEMOĞLU:

Ressamım, eşcinselim, yürüyüşteyim. Onur Haftasında bir sergimiz oldu. Ailemle ilgili bir sorun yaşadığımı söyleyemem. Öğretmenlik de yapıyorum, devlet okulunda da çalıştım ve çok sıkıcı zamanlardı.

ZEYNEP YILDIZ:

Ben de bir eşcinselim. Aynı zamanda ülkedeki eşitsizlik, ayrımcılık, ırkçılık ve faşizme karşı bir başkaldırı bu yürüyüş. Umarım herkes bir şekilde iştirak eder bu eylemlere.

EMRE: İçi boş bir eğlenme değil, tepkimizi göstermek için, ama eşcinsellere en yakışan biçimde eğlenerek göstermek için yürüyüştüm. Trans cinayetleri için buradayım.

YAĞMUR GÜLMEZ - Moda Editörü:

Eşcinseller devlet tarafından tanınmalı. Gelmem için çok sebep vardı. Bir senedir devam eden Gezi sürecinde LGBT bireyler hep vardı. LGBT aileleri gördüğüm zaman çok duygulanıyorum. Tüm bu ataerkil sisteme rağmen çocuklarının yanında olmaları beni çok mutlu ediyor. Hayat zaten LGBT bireyler için çok zor, en azında aileleri yanlarında olmalı.

FUNDA:

Üniversitede öğretim görevlisiyim. Heteroseksüelim, ama özgürlük mücadelesi veren herkesin yanında olmak gerektiğini düşündüğüm için buradayım. Eşcinselliğin bir hastalık olmadığını söylemek isterim. Çocukların yaşam biçime saygı duyulması ve yanlarında olunması gerektiğini düşünüyorum.

DERYA:

Adana'dan geldim. Dün bir konferans için gelmişim, bugün de böyle bir şey olması beni onurlandırdı. İlk defa katılıyorum. Kendimi bambaşka duygular içinde hissettim. Aslında 100 yıllık bir geleneği bozmuş oluyoruz burada. Ataerkil sisteme baktığımızda kadınların da ezildiğini, sömürüldüğünü, yok sayıldığını yıllardır biliyoruz. Ama LGBT bireylerin daha da yok olduğunu biliyoruz. Böylesi bir anda mücadelenin başlangıcı aslında bu. Kendilerini yoktan var ettiler. Birden bire çıkış yaptılar ve biz de varız dediler. Devletin o homofobik düzenine karşı "buradayız!" dediler ve onurlu bir yürüyüş gerçekleştirdikleri için tebrik ediyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

NUR TURAN

Gökkuşağı Kızılı üyesiyim. LGBT'ye destek veriyoruz. Fotoğraftaki kişi gay şair Zekai Özger, intihar etmiştir.

İSMİNİ VERMEK İSTEMEYEN BİR KATILIMCI:

Çok değerli bir ortam benim için. Ötekileştirilen insanların bir arada yürümesi çok önemli. Azınlık olarak sayılanların çoğunluktan bir farkı olmadığını gösteriyoruz.

CEYLAN: 22 yaşımdayım. 4 senedir İstanbul'dayım. 2 sene öncesine kadar ben çok kapalı, bu tür olaylara çok art niyetli bakan bir insandım. Şu an utanıyorum bu yüzden, çünkü anlamaya çalışmamışım. Nasıl görmezden geldim, 2 yıldır bunun kızgınlığını yaşıyorum. Eşcinsel miyim bilmiyorum, henüz deneyimlemedim. Heteroseksüel miyim, bunu da bilmiyorum. Şu an sadece yaşıyorum ve tarafsız bir şekilde bakmaya çalışıyorum. Varlar ve bunu kabul lenmeliyiz. Onlar diyip ötekileştirmek istemiyorum; hepimiz demeliyiz aslında.

MICHAEL FERRARA:

Amerikalıyım. İnsanların polis tarafından saldırıya uğramadan bir araya geldikleri birkaç şeyden biri, o yüzden bu yürüyüşe gelmenin iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum. Harika ve desteklenmesi gerekiyor. Üstümdeki kıyafetin anlamını kesinlikle biliyorum. Sünnet olmadım, ama Eminönü'nde Sünnet Sarayı'na gittim ve bunu almak için bir hikaye yaratmak zorunda kaldık. Evleneceğimizi ve eşimin babasının sünnet olmadan evlenmemize izin vermediğini söyledik. Onlar da çok büyük bir heyecanla bana uygun bir kıyafet hazırladılar. Üstelik çok büyük bir indirim yaptılar, çünkü bu hikayeyi çok sevdiler. Bu sünnet kepinin küçüklerinden de aldık, nikah şekeri niyetine ve de kedilerimizi kısırlaştırmaya giderken onların kafalarına taktık.

ÇİHAN HÜROĞLU:

Spot derneğinde gönüllü olarak çalışıyorum. LGBT'ler de aile içi şiddete çok fazla maruz kalıyorlar. Sığınma evleri Türkiye'de kadınlar için de yetersiz, LGBT'ler için de hiçbir duyarlılık yok. İş yerinde ayrımcılığa da karşıyız. LGBT'lerin tek tip meslek yapacağına dair önyargıyı kırmak için buradayız. Sadece modacı olmaz eşcinseller, her türlü mesleği yapabilirler.

ÖZKAN: 25 yaşımdayım. Bu sene ikinci defa katılıyorum. Bu tarz organizasyonların daha fazla olmasını istiyorum. İnsanlar dışarda birbirinin elini tutup gezemediği için, ancak bu tarz organizasyonlarda bir araya gelebiliyor. Bir İspanyol firmasında çalışıyorum ve cinsel kimliğimi kimse yadırgamıyor. Ama herkes benim kadar şanslı değil. Herkes birbirine iyi niyetle bakıyor bu yürüyüşte herkes gülümsüyor. Sapıklık ya da sapkınlık değil bu...

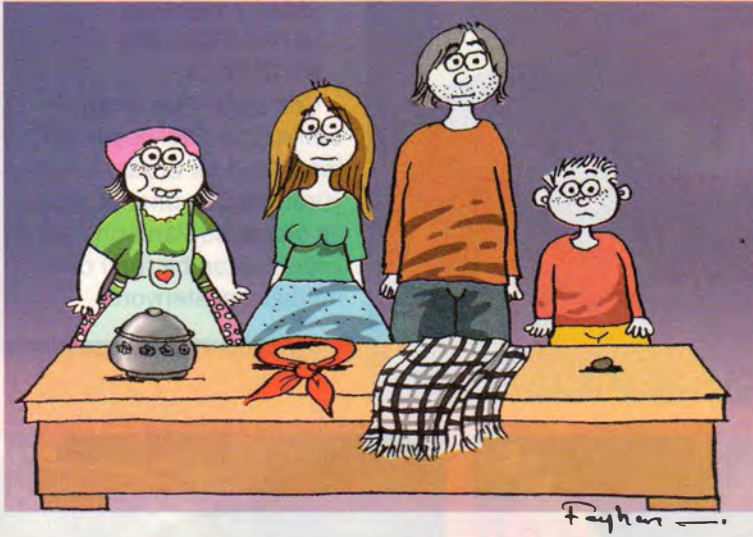
ERDEM: 24 yaşımdayım, 5 senedir kendimi biliyorum. Türkiye'de çok zor, ama çok eğlenceli. Tüm yıl boyunca 1 gün özgür olabiliyoruz. Eşcinsel olmak çok güzel, herkese öneririm.

TÜMAY ALGAN:

Türkiye'deki azınlıkların haklarını savunmak için buradayız. Michael'ın eşiyim.

Devlet için en azılı suçlular listesi: Gezi eylemlerine katılanlar, kırmızı fular takan kızlar, poşu takan delikanlılar, taş atan çocuklar... Aralarında 98-100 yıllıa yargılananlar var. Aklimıza mukayyet ol yarabbi...

VEZNE YANI: Bu da oldu..Aşağıdaki fotoğraf Erzurum'da çekilmiş.. Gelecek kuşak kadın mizahçıları 'Vezne Yanı' isimli bir dergi ilhamı verecek kadar sürmez umarız :(

Rize'nin İkizdere ilçesi Şimşirli Köyünde HES inşaatını protesto eden köylü kadınlar jandarma tarafından darp edildi.

Cumhurbaşkanlığı da 'Badem' oldu.

BAYAN YANI

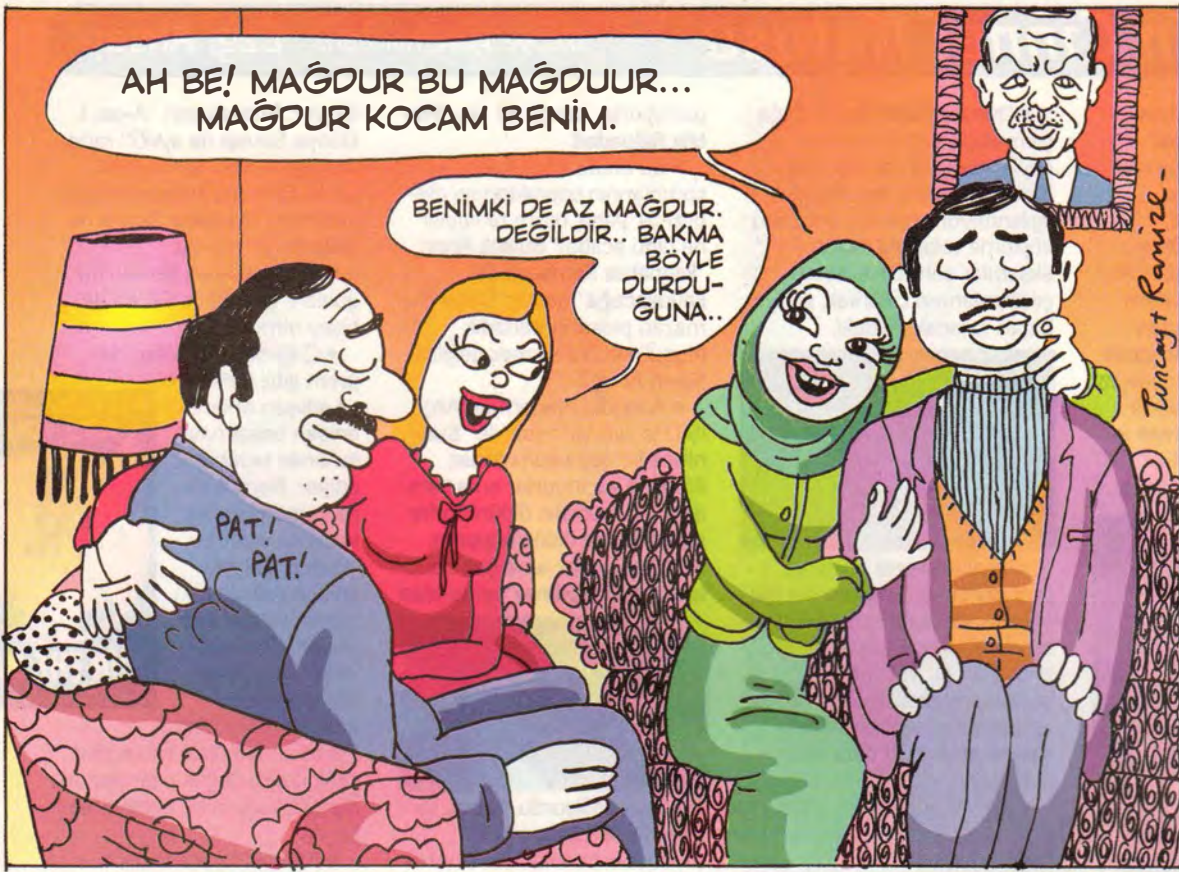
GÜNDEM

Başbakan Erdoğan'ın dava zaman aşımına uğradığında 'Milletimiz için hayırlı olsun' dediği, Sivas, Madımak katliamı yarası kapanmıyor.Çizerimiz İpek Özgül'nün 2005'de çizdiği Leman kapağı.

İzmir'de götürüldüğü Karabağlar karakolunda polisler tarafından feci şekilde dövüldüğü ortaya çıkan Fevziye Cengiz'e hakim 8 yıl, polise ise 1 yıl hapis cezası istedi.

Erdoğan'ın malum Cumhurbaşkanlığı adaylığı şaşıaali bir törenle açıklandı. Erdoğan son derece asık suratla yaptığı konuşmada 12 yıllık iktidarına, her fırsatta hepimizi höt, zöt manyağı yapması, padişah triplerine rağmen yine öyle bir 'Mağdurluktan' dem vurdu ki gözyaşları başta Emine ve Sümeyye olmak üzere sel oldu... Ne 'Mağduriyetmiş' be ömür biter bunların mağduriyetleri bitmez.

Suriyeli mültecilerin çocukları Türkiye'de korkunç bir kabus yaşıyor, bazıları para karşılığı erkeklere ikinci veya üçüncü eş olarak satılırken, savaştan kaçan N.H isimli 15 yaşındaki bir kız çocuğu ise tecavüze ve işkenceye uğradı. Tecavüz zanlıları kısa bir süre sonra serbest bırakıldı.

- Benim cumhurbaşkanı adayım **Aysel Gürel**. Ölmüş olması bir şeyi değiştirmez.

• **LGBT Onur Yürüyüşü'nde "Ahmet'i seviyorum, Ayten'le neden**

evleneyim, üçümüze de yazık değil mi?" pankartını coşkuyla kaldıran dayı gibi insanlarla dolu bir dünyada yaşamak istiyorum. Yani açık sözlü, komik, neşeli ve bıyıklı. Evet...

- Şimdi biliyorsunuz artık sahiller de özelleştirilecek. Yani bugün güneşlendiğiniz kumsala yarın giremezseniz şaşırmayın. Hatta siz içerdeyken özelleştirilmiş bulunursa, akıbetiniz ne olur, onu hiç bilemem. **"Bu kumsal ve üzerindeki her şey benimdir"** diyebilir sonuçta beyaz adam.

• Biri bana **Bilal'e** anlatır gibi anlatabilir mi; grev yapmanın **"ulusal güvenlik"** ile ilişkisi nedir? Tane tane açıklayın lütfen, söz veriyorum kızmıcam bak.

• Soma'da **Halkevleri'nin** yaz okulu polislerce durmadan taciz ediliyormuş. Polis de görevini yapıyor işte, alışsın çocuklar biber gazına, tazyikli suya falan.

• **Hüseyin Avni Paşa Köşkü** de yanverdi. Aslında var ya İstanbul'u Çatalca tarafından tutuştursan, bir haftayı bulmaz Tuzla'dan çıkarsın. Sonra gelsin projeler, imarlar, rantlar... Ohohohoy!

• İstanbul'a **Melen Çayı'nın** suyu yetmiyormuş, **Sakarya Nehri** düşünülmüştü. Biraz daha cesaretli olsak, **Colorado Nehri'ne** yancı olabiliriz. En uzun mesafeden sulanan şehir **Las Vegas** da böylece ikincilğe gerileyiverir.

- **"Kırmızı Fularlı kız"**ın dağa çıkmasıyla ilgili herkesin söyleyecekleri varmış meğer. Kimse kimsenin gerçekliğiyle ilgilenmiyor artık. En önce söz söyleme telaşıyla iniyor akşamlar şehre. Hayattan çıkarımlarını çıkarsak, geriye hayat kalacak halbuki.

• İncelediyseniz bilirsiniz; yeni **YÖK** yasa tasarısına göre, neredeyse başkanı bile **YÖK** atıyor. Yani ben söyleyim de, sonradan bu **YÖK**'ün başkanlık koltuğunda ne işi var, buralar eskiden **üniversiteydi** artık **YÖK** oldu falan olmasın.

• Yeni **TCK'da** (Türk Ceza Kanunu) artık cinsel suçlarda kadının beyanının esaslığı maddesi kalkıyor. Ayrıca cinsel saldırının cezası 10 yıldan 2 yıla inebilecek. Daha da enteresani, gençlerin birbirleriyle flört etmeleri, cinsel suç kapsamında değerlendirilebilecek. Onun cezası 15 yılı bulabiliyor. Artık sevgiliyle yakalanırsanız **"sevgili değiliz, tecavüz var"** dersiniz. Onun cezası daha az.

• **Sözcü Gazetesi'nde** şöyle bir haber vardı; **"İŞİD Atatürk'ün kaldırdığı hilafeti geri getirdi."** Hakikaten sırf Atatürk'e gıcıklık olsun diye onca zahmete girmişlerdir, çok haklısınız.

• **Burhan Kuzu, İŞİD'in** yer yer ele geçirdiği **Musul** ve **Kerkük'ün II. Abdülhamid'in** özel mülkü olduğunu ve **Abdülhamid'in** torunlarının dava açtığını belirtmişti. Bence **İŞİD** hazır hilafeti yeniden ilan etmişken, torunlar da **"bizim dedemiz de aslen halife yansı sayılır sonuçta"** diyerekten o kanaldan yürüsün bence.

• **İŞİD'in** son açıklamasına göre; **Mekke'yi** basıp **Kabe'yi** de yıkacaklarmış. Ben nihayet anladım bu adamların gayelerini; **Adem'le Havva** dönemine kadar bi dönüş

planlıyorlar bence. Bi nevi **Matrix Reloaded**.

• Bu arada **Abdülhamit'in** torunlarının topraklarının akıbeti bir yana, bizim rehiner ne oldu acaba? **Bülent Arınc, "kısmetse Ramazan'da kavuşacağız"** demiş. Sanki Ramazan pidesi ismarladık Musul'dan. Ya kısmet değilse Sayın Arınc?

• **Anadolu Ajansı'nda (AA)** **İŞİD'le** ilgili bir haberde **"Sunnilere bir şey yapmıyorlar, Alevileri kaçıyorlar ama tam da kaçırmıyorlar, öldürüyorlar ama tam da öldürmüyorlar, kelle kesiyorlar ama çok da kesiyorlar sayılmaz"** gibisinden

konusuk ediliyordu. Sonra bu haberleri okuyan ergen sınıfından insanlarımız twitter üzerinden **"İslam'ı yaymaya çalışan İŞİD mi kötü, Metallica konserinde civciv yiyen Sa-tanist-Ateistler mi yağı"** diye paylaşımda bulunuyor. Ey be çocuğum, **İŞİD** İslam'ı yayacak yaymasına da, kestikleri kafalar kendinden füzyonlu değil ki yayılan İslam'la çalışsın...

• **Ahmet Davutoğlu; "Irak'ta kaos varmış gibi gösterilmek isteniyor"** diyordu **İŞİD** Türkiye'de diplomatları kaçırdıktan ve birden bire üç gün içinde ülkenin yarısını ele geçirdikten sonra. Aslında yeri gelmişken **kaos kuramı** konuşulabilir, ama ben daha çok insanoğlunun mutsuzluğundan bahsetmek isterim. Mesela **Ortadoğu'nun** dikey ve yatay mutsuzluğundan. Sevdimiz acıyor.

• Geçen gün yaşlıca iki teyze camdan cama konuşuyordu. Biri diğere neye yeğeni sordu; **"Evlendi mi?"** dedi. Teyze cevap verdi; **"Ay sorma komşun çok dertliyim. Mısır'a kız almaya gittiler. Gittiler gitmesine de dönebilecekler mi belli değil; malum Ortadoğu kaşık..."**

• **İşgüzar Avrupalılar, I. Dünya Savaşı'nın** yüzüncü yılı nedeniyle çeşitli etkinlikler, anmalar düzenliyorlar. Dünya tarihini derinden etkileyen ve tamamen değiştiren bu savaşla ilgili ecnebi gazetelerinde boy boy analizler ve incelemeler yayın-

lanıyor. Bize sorsan **"A-aa, I. Dünya Savaşı ne ayol?"** modundayız. Adam sen de! Alt tarafı **Osmanlı İmparatorluğu** yıkılmıştı, **Kurtuluş Savaşı'na** yollanmıştı mevzu, cumhuriyet falan derken bu günlere gelmiştik. Gören de bişey olmuş sanır!

• Çağımızın isyanları deprem gibi, biriken ve sıkışan öfkenin aniden boşalması şeklinde tezahür ediyor. Nerede ve ne zaman olacağı kestirilemiyor bu yüzden. Sel gibi aniden geliyor insanlar, sokaklarda akıyor yıkıcı güçleriyle ve suların çekilmesi gibi, azalarak bitiyorlar. Tufanlar ve büyük felaketler çağındayız; doğanın bir parçası olduğumuzu inkar etmiyoruz biz de.

• **Nijerya'da** ateist bir öğrenciyi psikiyatri kliniğine yatırmışlar. Yani miniminnacık bir tokat, bi ufacık dokundurma da olmamış mı acaba?

• **Bolivya Devlet Başkanı Evo Morales**, artık Bolivya'daki tüm saatlerdeki akrep ve yelkovanın sağdan sola çevirdiğini açıklamış. Bunun için **"sömürgecilikten kurtulan halkın açık ifadesi"** denilmiş. Sembolik, sembolik olmasına ama; biraz da boş-beleş bi iş sanki.

• **Başbakanın** 40 kilo esrarla yakalanan ve **"içiciyim"** diyen yeğeni 4 yıl hapis cezası verilmiş. Bence bi denesinler bakalım; eğer 40 kiloyu içebiliyorsa, **"abi saygılar"** diyerekten salıverilsin.

• Bir **Bonzai** coşkusudur aldı yürüdü. Coşku dediğime bakmayın, daha çok kabus.

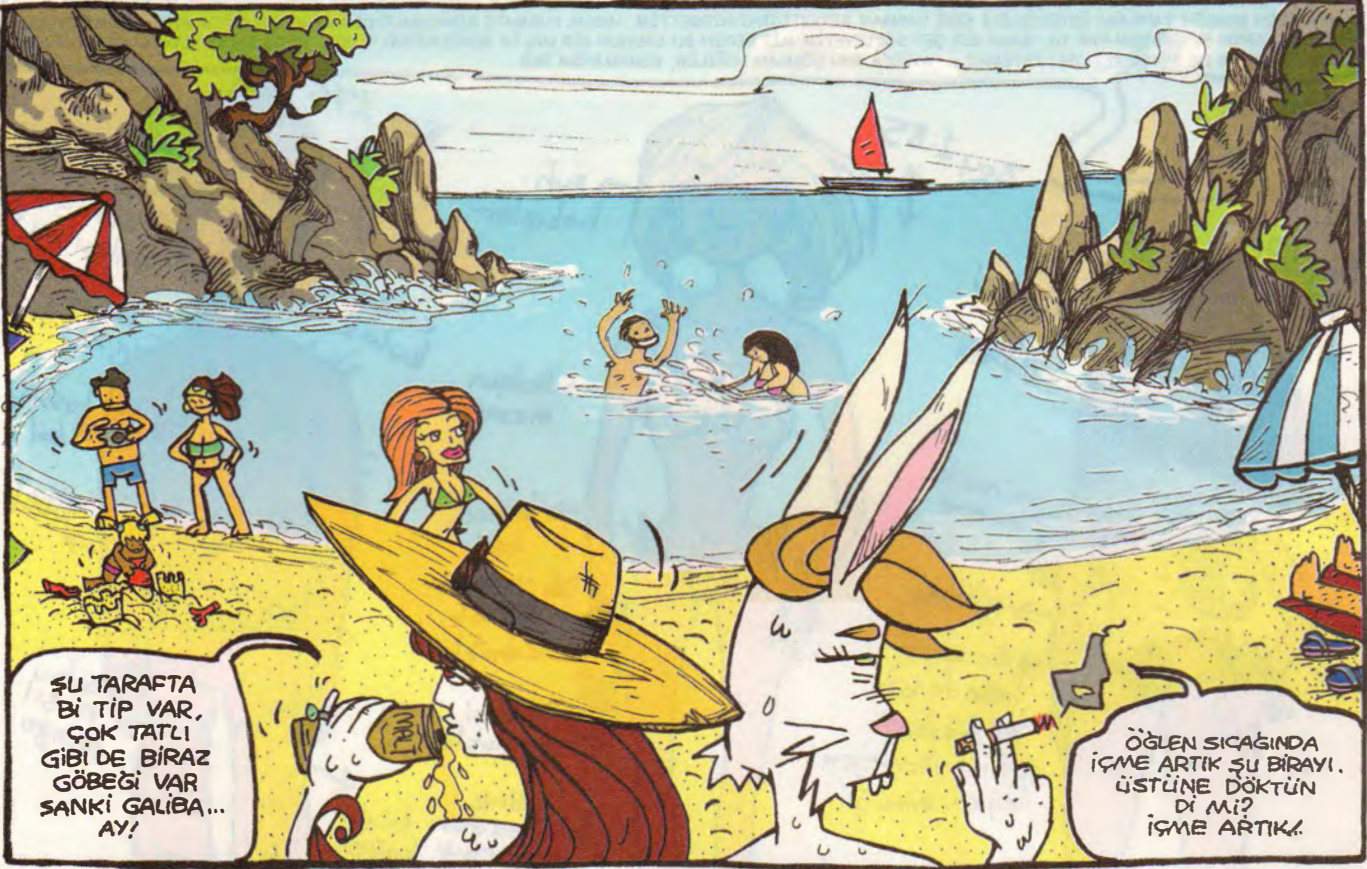

Tehlikesi ise, esrara bile enjekte edilebiliyor olması. Çağımızın son zombi uyuşturucusu... Büyüyor ve büyüycek. Uyuşturucu tanrıları kurban istiyor.

• Uyuşturucunun illegal olması, esasen bir pazarlama stratejisidir.

TATİL

SİBEL
BOZKURT

ŞU TARAFTA
Bİ TİP VAR,
ÇOK TATLI
GİBİ DE BİRAZ
GÖBEĞİ VAR
SANKİ GALİBA...
AY!

ÖĞLEN SICAGINDA
İÇME ARTIK ŞU BİRAYI.
ÜSTÜNE DÖKTÜN
DI MI?
İÇME ARTIK!

HEA TABİ HİÇ BİŞEY OUMAZ
SANA. ÖĞLEN GÜNEŞİNİN
ALTINDA İÇTİN BİRALARI
AMA HİÇ BİŞEY OUMAZ SANA.
TATİLİN İLK GÜNÜNDEN
NEDİR YANİ... DİRDİN NE
ANLAMADIM Kİ!..

BANA BİŞEY OUMAZ,
ÖYLE SERİNLİYORUM BEN,
KARIŞMA BANA.
HEM ŞAPKAM VAR BENİM.

NE DİRDİ YAE?
GÜNEŞLENİYOM, İÇKİMİ
İÇİYOM GAYET MUTLUYUM
BEN ŞU AN. BU DA BİTTİ.
Bİ TANE DAHA ALAYIM...

ALMA! YAHU KIZLAR
NE GÜZEL ODADA
DİNLENİYOLAR, AKŞAMÜSTÜ
İNCEKLER, SEN DE
DİNLENİYDİN YA, SONRA
ONLARLA İNERDİN PLAJA,
NEDİR YANİ BU ŞİMDİ?..

OFFF YA!.. AMMA
KONUŞTUN...

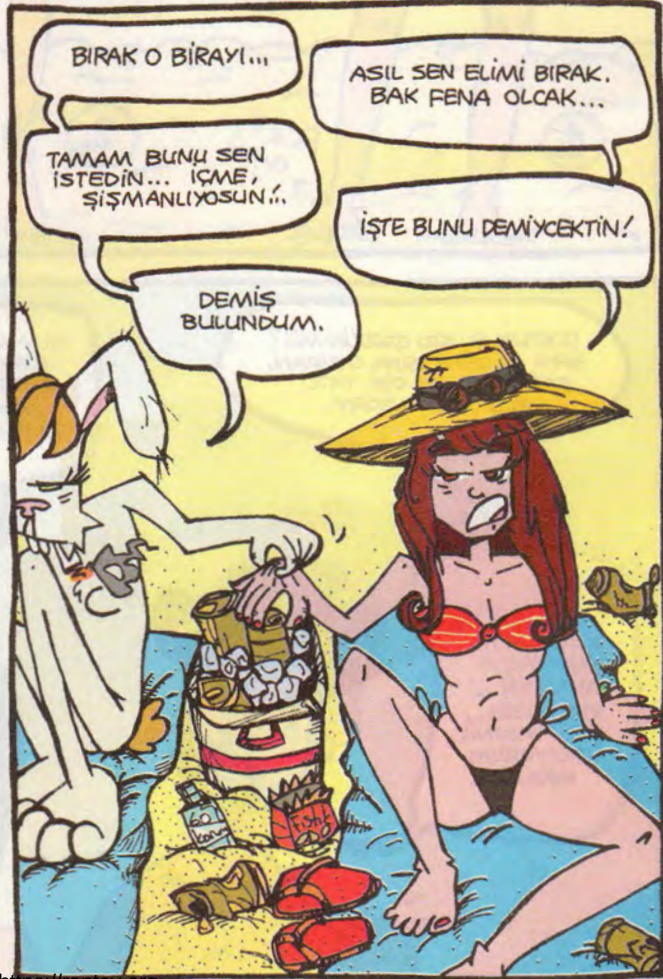
BIRAK O BİRAYI...

ASIL SEN ELİMİ BIRAK.
BAK FENA OLCAK...

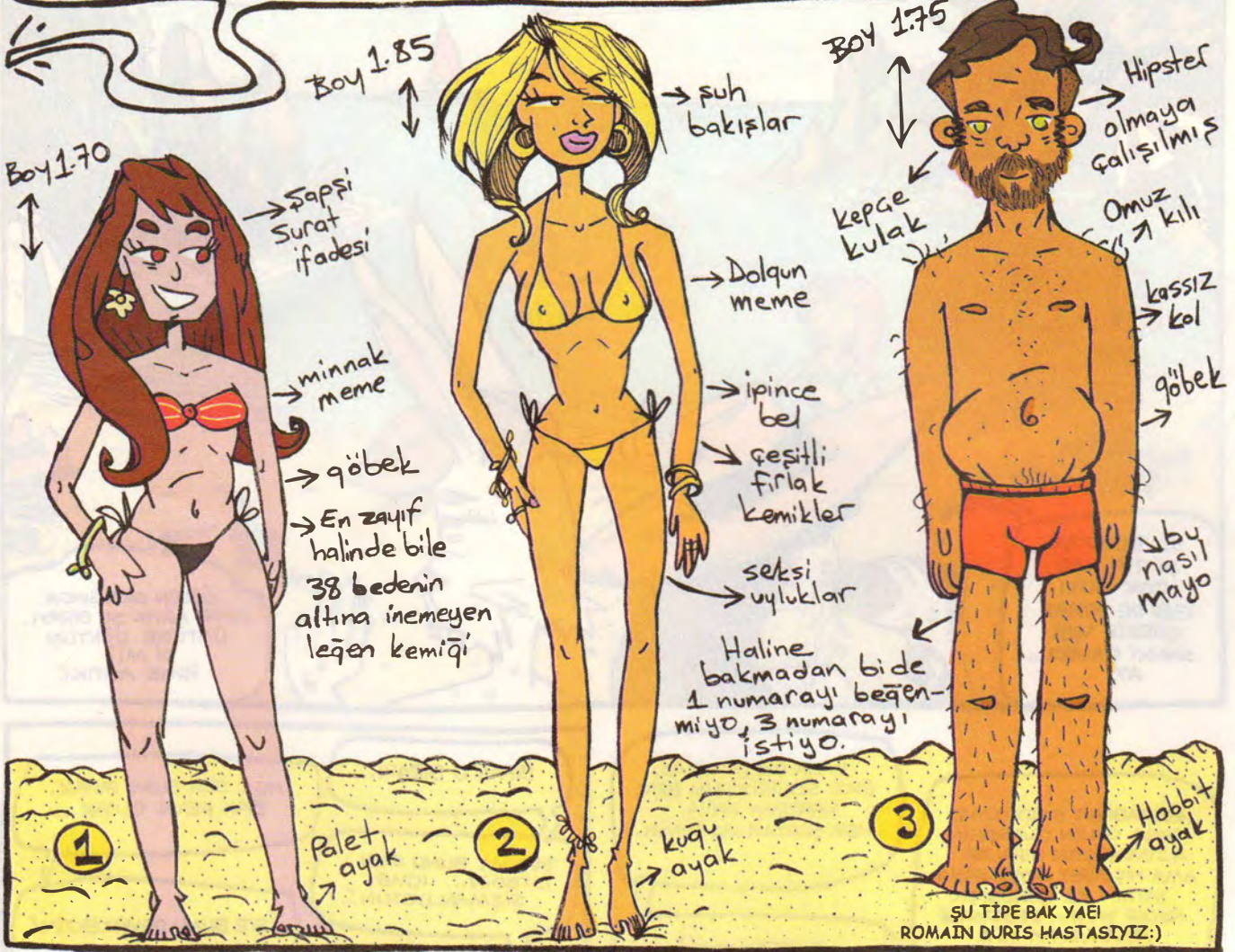
TAMAM BUNU SEN
İSTEDİN... İÇME,
ŞİŞMANLIYOSUN!..

İŞTE BUNU DEMİYCEKTİN!

DEMİŞ
BULUNDUM.

RUS BEBEKLER (RUSSIAN DOLLS) FİLMİNDE, XAVIER (ROMAIN DURIS) SEVGİLİSİNİ GÖT GİBİ BIRAKIP "İDEAL KADIN"IN PEŞİNDER GİDER AMA KENDİNİ BARDA ELİNDE SÜT BARDAĞIYLA YAPAYALNIZ BULUR. O AN KAFASINA DANKEDER. DAHA ÖNCE GÖRÜP HAYRAN OLDUĞU GENİŞ BİR CADDEDE KIZI YÜRÜREN HAYAL EDER VE ŞUNLARI SÖYLER: "... CELIA BENİM İÇİN ŞU İDEAL BOYUTLARDAKİ CADDENİN KADINLARDAKİ EŞDEĞERİ. DÜNYADA UZUN SÜRE KALMIYORUZ. O YÜZDEN DOĞAL OLARAK İLK BAŞLARDA BÖYLE BİR CADDEDE YAŞAMAK İSTİYORUZ. BÖYLE BİR KIZI SAATLERCE ZEVLKE SEYREDEBİLİRİM. SADECE ONUN YAŞAMASINI, YÜRÜMESİNİ İZLEYEREK, SADECE ETEĞİNİN SALLANMASINA ODAKLANARAK, ÖYLESİNE. VÜCUDUNUN ÜSTÜNDEKİ SALLANAN KU-MAŞ PARÇASININ HAREKETİNİ SEYREDİP SARHOŞ OLARAK. SANIRIM BÖYLE BİR SAHNE BANA ÖMÜR BOYU YETERİ AMA BÖYLE YAŞAMAK MÜMKÜN MÜ? HERKEŞİN BENDEN YAPMAMI İSTEDİKLERİ ŞEYİ YAPMAM GEREKTİĞİNİ HİSSETTİM. HAYAL KURMAYI BIRAKMALIYDIM GERÇEK HAYATA GERİ DÖNMELİYDİM. PİSLİKİ SENİN BU CADDEN VAR YA, SANA BİR ŞEY SÖYLEYEVİM Mİ? SENİN BU CADDEN BİR HALTA BENZEMİYOR.", DER. TİPİŞ TİPİŞ SEVGİLİSİNE DÖNER AMA BU SEFER DE SEVGİLİSİ ONU İSTEMEZ... AYRICA BEN ŞİŞMAN DEĞİLİM, KEMİKLERİM İRİLİ...

Fetiye bazen bir şehirlili gibi giyinip üç aylığını almak için şehre iner. (Zaten o şehirlidir.

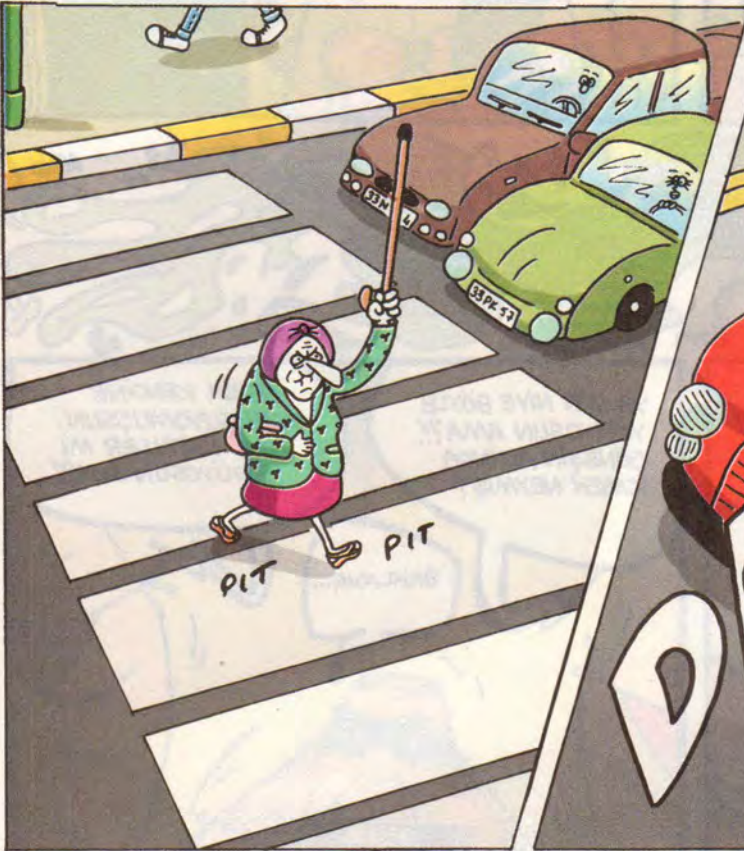
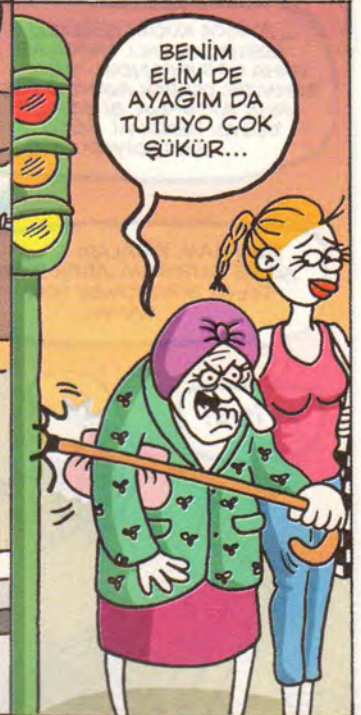

TEYZECİM VERİN ELİNİZİ SİZİ KARŞIYA GEÇİREYİM İSTERSENİZ!

İSTEMEZ!

BENİM ELİM DE AYAGIM DA TUTUYO ÇOK ŞÜKÜR...

ÖNÜNE BAKSANA KOCAKARIII BAŞKA İSTANBUL YOK!..

• Ramazan'da en zor olan susuzluğa dayanmak deniyor da, o değil aslında. Asıl mesele hap saatleri. Günde 10-15 hap yutan insan var memlekette. Bizim büyük hıçlılığımız hayli trajik bi hal aldı; iftarda 7, sahurda 8 tane yutulacak.

• Ramazan'da tadınızı kaçırmak gibi olmasın ama İsrail neredeyse 15 gündür durmadan Batı Şerit-a'da ve Gazze'de operasyon üstüne operasyon yapıyor ve

insan öldürüyor. Yine ev baskınları, çocuk kaçırma, gençleri tutuklama, sokağa çıkma yasakları uygulanıyor. Bu süre içinde 6 Filistinli öldürüldü, 50'den fazlası çocuk 468 Filistinli tutuklandı. İsrail şekerleme çuvalının başında bekleyen çocuk gibi. Kimse bakmazken daldırıyor elini.

• Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Türk Dili Edebiyatı Osmanlı Türkçesi Dilbilgisi ders kitabında: "Kötü ayın yapan

Kızılbaşlar, Allah onları kıyamete kadar aşaklık ve adi etsin. Din zamanlarında namaz kılınıyordu" ifadelerinin bulunduğu ortaya çıktı. Beddua etmek gibi olacak ama Kızılbaşlar kadar başınıza kızıl kızıl taşlar düşünün e mi.

• Ya da "Kurtulanlar ölenler için şiirler yazar"...

• Dünya Kupası'nı takip etmiyorum, ama ısırın futbolcu mu varmış ne;

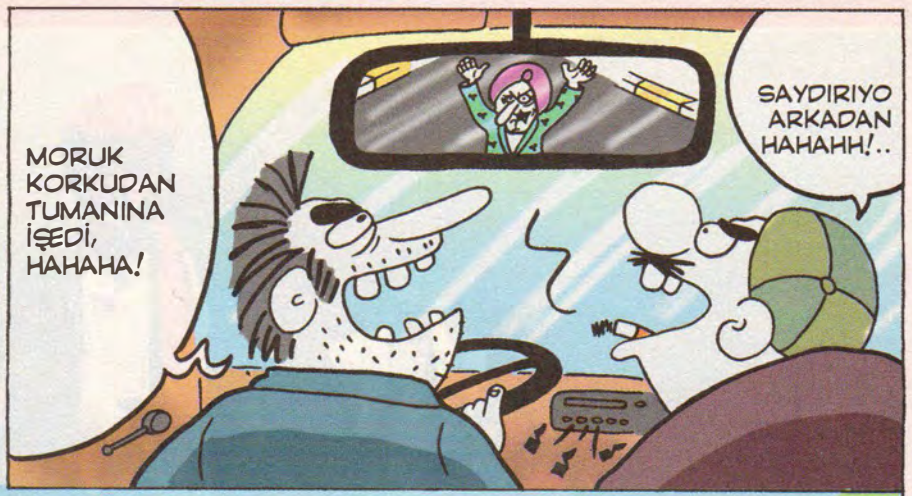
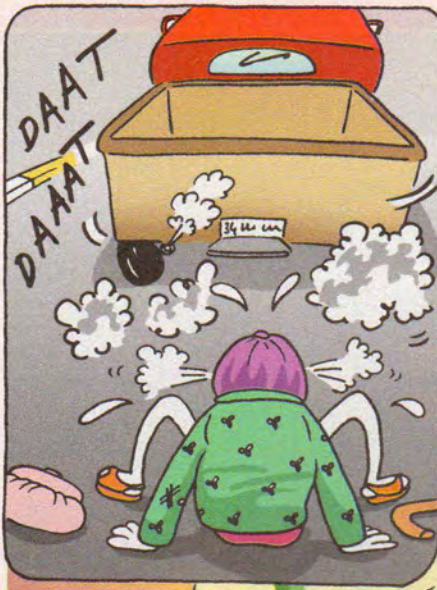
Luis

Suarez. Ay o ne öyle ayol yamyam gibi tövbe estafrullah!

• Başıma bir şey gelmeyecekse; Nuri Bilge Ceylan sinemasını sevmiyorum. Kötü yönetmen olduğundan ya da kötü film yaptığından zinhar değil; sevmiyorum sadece. Oh be!

• Sıkı durun; 2010'ların popüler sinema düsturunu açıklıyorum: Dev bütçeli devasa bir remake akımı ve onun bir level üstü olan baş ya da son hikayenin

değiştirildiği "aslında öyle olmamıştı" filmleri. Bi bok yok anlayacağınız.

- Başlamışken 2010'ların genel anlamda popüler kültür düsturunu da açıklayım: **Vintage** ve **retro** ile boğum boğum olmuş bir 1950'ler simülasyonu. Ancak dikkat ediniz bol miktarda **ayfon** içerir.
- Cep telefonları var olduğu günden beri Türkiye'de ikamet etmiş

hemen hemen her babanın bir fantazisi vardı; "sana kameralı telefon alıcım, her gittiğin yerden fotoğraf çekip yollayacaksın" şeklinde. Neyse ki benim neslim öğrenciliğini üç satır ekranlı 3310'larla geçirdiydi. Ey ayfon gençliği! Babalarınızla iyi geçinin olum!

• Bağzı ünlüler var; var olduklarını bi "evleniyorlar" haberiyle hatırlıyoruz, bir de "boşanıyorlar" haberiyle. Sanatıyla gündeme gelmek isteyenler için ne hazin

bir tecelli.

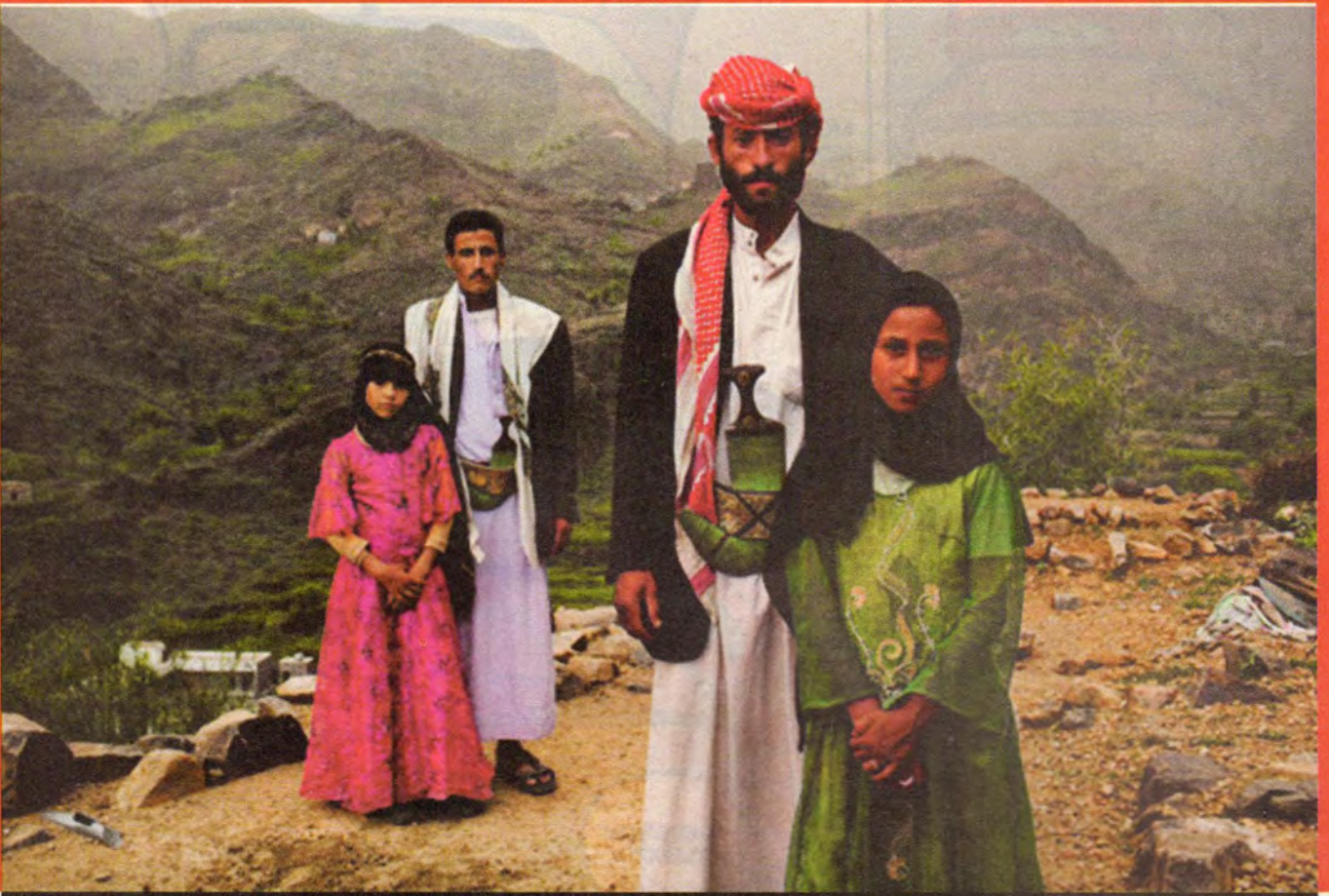
• Çocukluğunu 80'lerde yaşamış pek çok solcu çocuğunun "bizim de böyle anılarımız olacak mı lan" özentiği vardı. Aha işte Allah belamızı verdi!

• Ruh Sağlığında İnsan Hakları Girişiminin yayınladığı (RUSİHAK) Ruh Sağlığı Alanında İnsan Hakları Raporu'na göre, Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerde ruh sağlığı hizmetlerinin temelini "kapatma" yani tecrit anlayışı oluş-

turuyor. Denetimin olmadığı ortamlardaysa şiddet yaygın. Devlete ait yurt ve bakım evlerinden getirilen çocuk ve kadın hastaların çoğu ise cinsel taciz mağduru. "Dünyanın en güzel delirilecek ülkesi" olduğumuzu düşünüyordum son zamanlarda, demek tımarhanede bile rahat yokmuş bize.

• Cinnet ile cennet ne kadan da benziyor; vardır bir hikmeti...

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Popüler Kültürde Tecavüz Kültürü ve “Tecavüz Hakkı”

Vulture Magazin’de yayınlanan bir makale, Amerikan televizyonlarında yayınlanan dizilerin 109’unun tecavüz ve cinayet içerdiğini belirtiyordu. Makaleye göre sadece 16 dizide, öyle ya da böyle tecavüz içeriğe dahil değildi. Amerikan dizilerinin Türkiye’de de pek çok ülkede olduğu gibi hayli popüler olduğunu inkar edemeyiz. Öte yandan istatistikler, tüm dünyada haber bültenlerinde de tecavüzün giderek daha çok yer tuttuğunu ortaya koyuyor.

Uygar oluşu ve hukuk sistemiyle övülen ABD’de 2007’den bu yana tecavüz suçlarında yüzde 25’lik bir artış görülmüş. Dünyanın kalanına baktığımızda ise tecavüz; Hindistan’daki toplu tecavüzlerden Türkiye’nin “psikolojisi bozulmamış” toplu tecavüz mağdurlarına, hapis hanelerde tecavüze uğrayan çocuk mahkumlardan gerdek gecesi ölen çocuk gelinlere, Ortadoğu’nun savaş yorgunu delik deşik hanelerinden Afrika’nın boz çayırlarında su taşımakta olan kadınların açıklıkla sınıraduran bedenlerine kadar uzanıyor. Ama “uygar dünya”da da hiç tahmin etmeyeceğiniz noktalar, artık tecavüz ile anılan yerler halini aldı.

Uygar dünyada tecavüz vakalarının

sadece yüzde 40’ı polise bildiriliyor. Bildirilenlerin yüzde 10’u yakalanıyor. Yakalananların yüzde 8’i mahkemeye çıkarılıyor. Mahkemeye çıkarılanların yüzde 4’ü ceza alıyor. Cezası infaz edilen tecavüz suçluları ise sadece 100’de 3.

Avrupa’da en yüksek tecavüz oranı, İsveç’te. Öte yandan Belçika’da 2009’dan bu yana, tecavüz oranları yüzde 20 kadar arttı. LOTR sayesinde hala adı hatırlanan Yeni Zelanda’da tecavüz oranları yılda yüzde 15 gibi inanılmaz bir oranda artıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Üstelik bu oran, okul çağındaki çocuklar arasında iki katına çıkma eğilimi gösteriyor. Açıkça söylemeye gerek varsa eğer; tecavüz dünyanın genelinde sıcak bir yaz gününde dereceleri hızla yükselen bir termometre gibi yükselişte.

Yaşadığımız bu "barbarlar çağı"nda şeytani selamlayın ve güneşin doğduğu topraklardan battığı topraklara, iki uca ayrılan tecavüzü tanıyın: bir güç gösterisi olmayı çoktan aşan ve soykırıma dönüşen tecavüz; ve estetize edilmiş kültürel tecavüz. Söylemeye ne hacet; Doğu ile Batı arasında tecavüz dinamikleri bakımından farklar var; buna değineceğiz.

Batılı toplumlarda televizyon ve şiddet arasındaki ilişki yıllardır tartışılıyor. Milenyumla birlikte artık bu tartışmaya popüler kültürü de, tüm elemanlarıyla dahil etmek gerekiyor. Televizyon dizileri, reklamlar, popüler müzik sektörü, tüketim için yönelik popüler sinema sektörü, bilgisayar oyunları, popüler edebiyat ve hatta moda dünyası; etrafımızı sık bir orman gibi saran popüler kültürün dallarını oluşturlar.

70'lerden beri kullanılan bir tanım olan

"tecavüz kültürü"nün popüler dünya kültürü içinde en etkin neferlerinden biri olma misyonunu, inanmayacaksınız ama romantik komediler üstlenir. Romantik komedi filmlerinin, dizilerinin ya da romanlarının takipçileri genelde kadınlar olsa da, bu ürünler aslında maskülen bakış açısıyla hazırlanıyorlar. Heteroseksüel ilişkinin kutsandığı, eşcinselliğe neredeyse hiç yer vermeyen ve genellikle bir düğünle biten romantik komedilerde sıklıkla sunulan prototip "asla vazgeçmeyen erkek"tir. Egemen erkeğin eril gücünün dimdik ayağa dikilen sağlam iradesi! Uu beybi... Doğrusu ben biraz ürperdim bile...

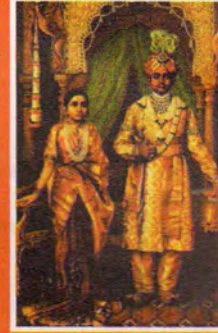
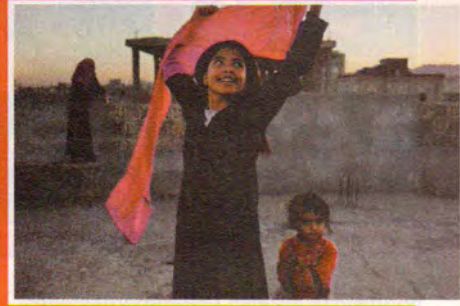
Son yıllarda tam tersi örnekler de yapılmaya başlandı. Ancak bir romantik komedide genelde gördüğümüz: Bir erkek bir kadından hoşlanır, onun peşinden koşar ve "hayır"ı asla bir cevap olarak kabul etmez. Çeşitli romantik yolları deneyerek kadını elde etmeye uğraşır. İzlediğimiz başlayan, gelişen ve olgunlaşan bir aşk değildir. İzlediğimiz; bir elde ediş destanıdır. En sonunda kadın da ısrarlara dayanamaz ve erkeğin inatçılığını aşkının kanıtı olarak kabul ederek, kendini yakışıklı ve karizmatik partnerinin kollarına bırakır. Gerçekten anlaşacaklar mı, birbirlerine uygunlar mı, aşık olacaklar mı; hiçbir fikirleri yoktur. Elde ediş destanı ile bir aşık olma ilizyonu yaratılmıştır bir nevi. Çünkü romantik komedilerde erkekler kendileriyle açıkça ve çabucak ilişki kurmayı tercih eden kadınlara genelde aşık olmazlar, zira onlarla bir daha görüşmezler. Onlar hep "hayır" diyen kadının peşindedir ve "evet"i duyana kadar da uğraşırlar. Bilirsiniz; tecavüz hiçbir zaman seksle ilgili olmamıştır. Tecavüz; güçle ilgilidir, istediğini almakla ve kontrolle ilgilidir.

Kız arkadaşlarıyla oturup mendilleri sündürürcesine romantik komedi izleyen birkaç nesil için ne büyük bir kabulleniş! "Tam altı aydır peşimden koşuyor, demek ki beni çok seviyor" diye başlayan ve zaman zaman hüsrarla sonuçlanan "büyük aşklar" silsilesi. Aslında herkes bu işte bir yanlışlık olduğunu biliyor, ama ne olduğunu çözemiyor. Çünkü dünyanın en romantik evlenme teklifine nasıl hayır diyebilirsiniz ki?

Batının Çocuk Fahişeleri – Doğunun Çocuk Gelinleri

Tecavüz kültürünün tek karşılığı, bizim daha çok alışık olduğumuz gibi, mağdurun suçlaştırılması ya da tecavüzün olağanlaştırılması değildir. Daha açık söylemek gerekirse; sadece "ama öyle giyinmeseydi o da" kafasıyla açıklanamaz tecavüz kültürü. Aslında tecavüz kültüründe tecavüz alanlar ve kavrayış olarak üçe ayrılıyor; tecavüzün kaçınılmaz olduğu ve hak olarak görüldüğü alanlar (bunu güncel olarak Ortadoğu'da İSİD tecavüzlerinde

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

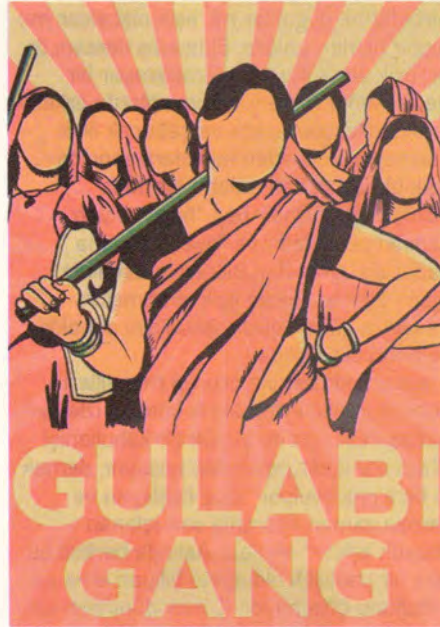
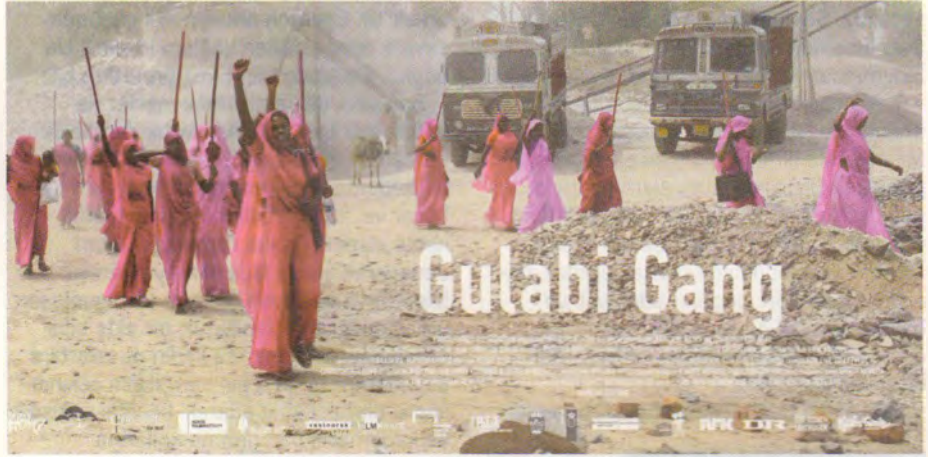
görebiliriz); erkeğin yeltenmemesinden ziyade, tecavüzü önlemenin kadının sorumluluğu olduğu, aksi halde cezalandırılacağı, yani tecavüze uğrayacağı alanlar (Türkiye ve Hindistan gibi ülkelere tecavüzler) ve tecavüze gerek kalmadan mağdurun "vermeye", tecavüzünün de sorgulamadan almaya şartlandırıldığı alanlar (bu da genel anlamıyla popüler kültürle şekillenen Batı'nın uyar dünyası).

Romantik komedinin ürkütmeden gerçekleştirdiği naif aşk tecavüzünün aksine, sert seven popüler kültür elemanları da vardır! Bu elemanlar, sınırları zorlamayı severler. Mesela popüler şarkılara bir bakın. "You know you want it" diye başlayıp "give it to me baby" diye devam ediyoruz. Artık kadın şarkıcılar şarkıların ortasında durduk yere yatak sesleri çıkarıyor ve iniyorlar. Klipler erotik olmaya çalışıyor, ama bayağı birer sevişme-siz sevişme sahnesine dönüşüyorlar. Duvarlara sürtünen ve şehrin göbeğinde mayoyla takılan Madonna'lar, koltukta boşlukla seks yapan Rihanna'lar, sekse davet eden bir dişi kurt gibi uluyan Shakira'lar var. Popüler kültürde sekse gönderme yapmayan ve fethedilmemiş çok az şey kaldı. Üstelik reklamlardaki ve moda dünyasındaki modeller arasında yaş ortalaması 16'ya kadar geriledi.

Doğu'daki çocuk gelinlere veryansın eden erken Batı; devasa reklam panolarında 16 yaşındaki ergen kızları birer seks metası olarak kullanmaktan geri durmuyor. Kız çocukları, aileleri tarafından 13 yaşında modellik eğitimine başlatılıyor ve 16 yaşında profesyonel hayatlarına geçiş yapıyorlar. Çoğu, 18 yaşında kariyerlerinin zirvesini görüyor ve üniversiteden mezun olma yaşında emekli oluyor. Çok değil geçtiğimiz on yıl içinde 18-25 yaş arası genç kadınların idolü Jennifer Lopez iken, artık 12-13 yaşındaki kız çocuklarının idolü 18'inde çoktan dünyaca ünlü bir top model statüsüne yükselen Caitlin Lomax.

Pedofili, bir popüler kültür dayatmasına dönüşmekteyken; "gerçek hayat" diye tabir ettiğimiz popüler kültür simülasyonunda, işler çok daha çetin bir hal alıyor. Varoluşçu bir dille söyleyecek olursak; "Çünkü kuşatılmışlığımızın başka çaresi yok... Tecavüz kaçınılmaz!"

Şehirli bir insan, çeşitli mecralarda günde ortalama bine yakın reklama maruz

kalıyor. Bunların büyük bir kısmında seks "küçük kadınlar"; dişi macunundan ayakkabı boyasına, çim biçme makinasından horlama bandına, otomobilden hazır makarnaya, şampuandan çelik kaplama bahçe mangeline kadar çeşitli ürünler satıyor. Bu kadar çok alanda çocuk yaşta kadınların seksapeline maruz kalınca, şehirli erkekler ve kadınlar için çocuk metalaşmasının normalleşme süreci de başlıyor.

Öte yandan televizyon dramalarında ve sinemada tecavüz şiddetinin erotikleştirildiği yeni bir çağa girdik. Dikkat edin; bahsettiğimiz kendisi bizzat erotikizm dahil olan "tecavüz fantazisi" değil.

Son 30-40 yıldır bence popüler kültürün en büyük başarısı vahşeti ve şiddeti estetik bir dille efsaneleştirmesidir. Bir kadının ellerinden kelepçelenerek masaya bağlandığı ve tecavüze uğradığı bir sahne izleyebilir, bunun hiç de fantezi boyutunda gerçekleşmediğini bilerek, yine de erotik bir haz alabilirsiniz. Işık, aç ve sekans ona göre kurulmuştur. Oyun kurucu işini iyi biliyordur. Elbette aynı sahneyi izleyen milyonlarca insanın birer tecavüzcüye dönüşmediği bir gerçek. Öyle olabileceğini iddia etmek de gerçek dışıdır. Ancak dört bir yandan bombardımana maruz kalan bünyelerin, hiçbir erozyona uğramadığını iddia etmek de gerçek dışı olacaktır.

Tüm bu kültür, bir birine dayanan domino taşları gibi, bir birinin üstüne yıkılıyor. Moda ve reklam dünyasında çocuklar kullanılmaya başlandığından beri, çocuk fahişelerin suç oranları yüksek ülkelerden başlayarak katlanarak çoğaldığını belirtmek gerek. Örneğin Singapur ve Tayland'da çocuk fahişeler ve insan kaçakçılığı üzerine kurulu dev bir ekonomi var. UNICEF'in raporuna göre, her yıl 2 milyon civarında çocuk (kız ve erkek), insan kaçakçıları tarafından satılıyor. Müşteri ortalaması 30-40 yaş arası Batılı beyaz erkekler.

Kolombiya'da yayınlanan Cartel Urbano dergisindeki bir makaleye göre, yapılan araştırmalar Latin Amerika ülkelerinde son 15 yıldır annelerin kız çocuklarını erkeklerle karşı davranışları konusunda daha çok uyarma eğilimi gösterdiğini ortaya koymuş. Biliyorsunuz Latin Amerika, "Latin kızlar" algısının giderek daha da is-

tismarcı bir hal almaya başladığı bir coğrafya. Güncel bir örnek vermek gerekirse, şuanda **Brezilya**'da gerçekleştirmekte olan **Dünya Kupası** için **Bolivya**, **Paraguay**, **Kolombiya** ve **Şilî**'den çocuk fahişeler Rio'ya bir ay kadar önce getirildi ve çoğu kupayı izlemeye gelenlere daha iyi hizmet verebilmek için bir aylık İngilizce ve Portekizce eğitimi aldılar.

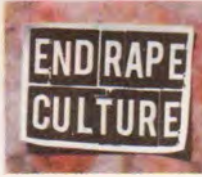
Batı dünyasında 13 yaşındaki kız çocukları ile evlenmek illegal. Ama bu ille-galite, kız ya da erkek çocuklarına düşkün genç erkekleri 15 yaşındaki fahişelerle birlikte olmaktan alı koymuyor. Bunun için binlerce dolar ödeyebiliyor ve kilometrelerce yol gidebiliyorlar. Kelimenin gerçek anlamıyla "seks kölesi" satın alanlar var. **Uzakdoğu** seks kölesi ticaretinin en büyük müşterisi Avrupa ülkeleri ve ABD. Böylesine tutarsızlık içindeyken, çocuk gelinler konusunda Doğu ülkelerini suçlayıp durmak aslında büyük ikiye-zülük. Ama neticede ikiye-zülük illegal değil, öyle değil mi...

Bir Günah İşleme Hakkı Olarak: Tecavüz Hakkı

Sıklıkla duyduğumuz ve biz kadınları her zaman tedirgin eden bir tanımlama vardır; "araniyordul!" Bir kadının aranıp aranmamasının pek çok erkeğin subjektif vizyonunda şekillendiği ve coğrafyanın çeşitli bölgelerinde bu vizyonun insafına kaldığı acıtıcı bir gerçek.

Belki bu sıcak yaz günlerinde **İstiklal Caddesi**'nde askılı mini bir elbise ile gez-erken aranmıyor olabilirsiniz. Ama aynı el-biseyi İstanbul'un bazı şehirlerinde giymeye kalkarsanız, kesin araniyor-sunuzdur. Ve arandığınıza göre, kimileri size aradığınızı vermekte son derece gönüllü olacaklardır.

Tecavüz kültürü, eğer hiçbir şeyi erozy-ona uğratmıyorsa bile, tecavüz eğilimli sosyopatları tecavüz fiilini gerçekleştir-lerse suç işleyecekleri gerçeğinden uzak-laştırıyor. Nasıl uzaklaştırmasın? Şarkılar bunu anlatıyor, filmler bunu gösteriyor, romanlarda bu var, dizilerde ve ünlülerin yaşantısında bu var... Denklem çok basit; sen istersin o verir. Aksi düşünülebilir mi?

Dünyanın bazı noktalarında kadınların sadece sokağa çıkması bile arandıkları an-lamına gelebiliyor. Kimi yerlerde toplum içinde konuşmak, şarkı söylemek ya da dans etmek aranmaktadır. Bazen örtün-memiş olmak hem ayıp, hem günahdır ve cezaen, tecavüz gerekebilir. Bazen de şuan **Ortadoğu**'nun ölüm çıkmazı sokak-larında cereyan etmekte olduğu gibi, bir soykırıma dönüşür tecavüz. **Afrika**'da bu, Ortadoğu'dan çok daha eskidir. Yaygın olarak Müslüman Afrika ülkelerinde uygu-lanan **kadın sünnetleri** ile çocuk bedenleri tahrip edildiği ve evlenecek kadınların cin-sel hayatları mahfildildiği gibi, bu kadınlar ömür boyu kalıcı acıya ve kramplara mahkum edilirler. Amaç; kadının cinsellik-ten zevk almaması ve böylece başka erkeklerle gitmeye gerek duymaması. Ne demiştik; tecavüz hiçbir zaman seksle il-gili olmamıştır. Her zaman güç ve sahip olmakla ilgilidir.

Bazense daha 13'ünde evlendirilir kız çocukları; "başları bağlanır". 13-15 yaşında ergen çocukların akrabalarıyla aşkı ve cinselliği adım adım keşfetmelerinin dünyanın en büyük günahı olarak

görülmesine rağmen, aynı yaşta kız çocuklarının babaları yaşında adamlarla evlendirilmeleri meşrulaştırılıyor ve yasal kılınıyor. Batı'da yasadışı ve cezbedici olan çocuk bedeni, Doğu'da yasal ve kocaya **helal** hale geliyor böylece. Oysa dünya tarihi bize defalarca göstermiştir ki; yasal olan her zaman ahlaki değildir.

Bunun bir derece yumuşatılmış versiy-onu, yüzyıllardır Doğu dünyasında bir ge-lenek; **beşik kertesmesi**. Bebekken birbirine yazılan çocuklar, uygun yaşa gelince evlendiriliyorlar. **Hindistan**'da yaygın bir geleneğe göre, çocuklar 12-13 yaşında hatta daha erken evlendiriliyorlar. Ancak evlenen kız çocuğu ergenliğe girmeden, yani regl olmadan bir arada yaşamalarına izin verilmiyor.

Dünyanın her yerinde "aşk"ın son kul-lanma tarihi geçmek üzere. Bilim çağı ola-cağı öngörülmüş olan 21. yüzyılda Barbarlar Çağı yükseliyor. Linç, şiddet, tecavüz, katliam ve ölümlle kurulan yeni bir dünya, harcanmış bedenlerimizin içinden filizleniyor. Aşırı sulanmış ve bu nedenle durmadan harman veren topraklar gibiyiz; soykırımlar doğuruyoruz her türlü-sünden. Ama aslına bakarsanız hayat bu konuda adil; tecavüzün çocukları soykırım ve kan, yokoluş doğuruyor. Başka ne olabilirdi ki?

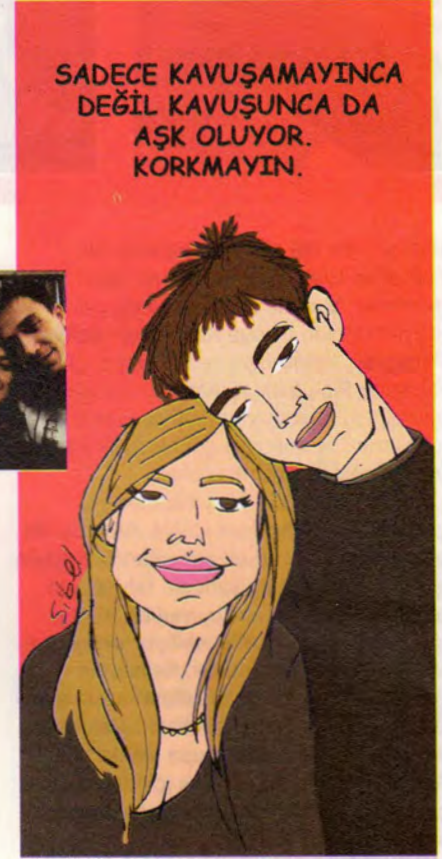

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

Didem Akçüz

Burcu Çimen

Ufuk Koca ve Burcu Yamanoğlu

Altan ve Meral

Tuğçe ve Burak

Gizem Tanır

Seda Polat

Gizem ve Kubilay

İlgaz ve Arkadaşı

Oğuz Atay'ın *Tutunamayanlar*'ının Suskun Kadınları

Oğuz Atay'ın *Tutunamayanlar* romanının teknik özellikleri ve içeriği üzerine birçok yazı var; ancak bu yazıların pek azı romandaki kadınların suskunluğuna ve tutunamama macerasından dışlandığına değinir. "Tutunamamak" bireyin mevcut sistemle hesaplaşması, ezbere yaşam düsturunu terketmesi sonucunda düzen içinde yer edinememesini imler. Kısaca, bütüncül biçimde değerlendirildiğinde romanın bir "tutunamayanlar" manifestosu olduğu ileri sürülebilir. Yapıtın temel meselesi olan "tutunamama" daha çok -romanın sonunda yer alan "Türk Tutunamayanları Ansiklopedisi"ndeki "Nazmiye Erdoğan" hariç- ki bunun da üstünde durulacaktır- erkek karakterlere atfedilmiştir. Romandaki kadınlar ise sistemi sorgulamaya dahi teşebbüs etmeyen ve neredeyse "tutunamayanlar" düzeni ile bağdaşık yaşam tarzları ekseninde okura sunulmuştur. Dolayısıyla kadın karakterler, bahsedilen özellikleri sonucunda, romanın esas meselesinin dışında kalmışlardır. Bu yazımda yüksek lisans tezime başlarken heyecanla irdilemek istediğim bir konuya; *Tutunamayanlar*'ın suskun kadınlarına değinmek istiyorum.

Yani sistemi karşısına alan "tutunamayanlar" manifestosunun yine sistemin dili ile; ataerkil söylemin kadın sesini dışlanması ile karşımıza çıkması meselesine bir de *Bayan Yanı* okurlarıyla bakalım istiyorum.

Oğuz Atay'a Armağan Türk Edebiyatının "Oyun/Bozan"ı isimli kitapta yer verilen "Tutunamayanlar Çok Sessizlik ve Sınırları" başlıklı yazısı ile Sibel İrzik, Mikhail Bakhtin'in "çoksesli roman" kuramından yola çıkarak *Tutunamayanlar*'ı yeniden okuyan önemli bir akademisyen. İrzik yazısında, *The Dialogic Imagination* kitabından faydalanarak Bakhtin'in roman tanımına şu şekilde yer vermiş:

"[R]oman tipki bir karnaval gibidir. Bir yandan çeşitli, karşıt seslerin yaşayan bir bileşimini oluşturur, kendini başka yazın türleriyle, daha önce yazılmış metinlerle açık bir diyalog içine yerleştirirken, bir yandan da hem yazında hem de yaşamda-ki hiyerarşileri, sınırlamaları, tek sesli üst söylemleri altüst eden bir kural tanımaz-

lık sergiler"(261).

Bakhtin'in yukarıdaki çoksesli roman tanımından yola çıkarak Sibel İrzik, *Tutunamayanlar*'ın çoksesliliğini tartışır. Diğer yandan da çoksesli romanda her karakterin diğer karakterler ve anlatıcının bağımsız özerk bir sesi olması konusunu irdeler. İrzik, romanın iki önemli karakteri olan Selim ve Turgut'un "birçok durumda başkalarının konuşmalarına kendi iç konuşmalarında yer verirken onları kalıplaşmış bazı söylemler içine yerleştirerek kimlikleştirildiğini"(264) öne sürer. Bu doğrultuda, her ne kadar Bakhtin'in "çoksesli roman" tabirine uysa da *Tutunamayanlar*'daki birtakım kişilerin sesleri veya söylemlerinin Turgut ve Selim'in zihinlerinden bağımsız biçimde karşımıza çıkmadığı söylenebilir. Başka bir deyişle, diyalog, ortak bir zihin olarak kabul edebileceğimiz Turgut ve Selim'in düşünceleri dahilinde gerçekleşir. Bu durum romandaki kadın karakterlerin sesinin erkek karakterin bilimleri ile bastırılması noktasında daha çarpıcı veriler sunar. Sibel İrzik, Turgut'un zihninde Esat'ın kız kardeşi Aysel ile Selim'i buluşturduğundan, "Esat'ın Selim'i anlatan sözleri hep tırnak içinde verilmişken burada Aysel'in konuşmalarını ayıran hiçbir işaret (olmadığından), üstelik Aysel'in söz-

leri[nin] Turgut'un içinden sorduğu çok belli olan sorulara doğrudan yanıt olarak baş[adığından] (264) bahseder. Bu örnekten anlaşılacağı üzere, romandaki kadınlardan Aysel'in sesi olmadığı gibi varmış gibi görünen sesi de Turgut'un kurgusunun bir parçasıdır.

Oyun-Kurmaca/Gerçek düzleminde okunabilmeye müsait bir eser olan *Tutunamayanlar*'da kadınların bu oyunlardan dışlandığı ve yine gerçek dünyanın "tutunamayanları" ile ilişkilendirildiği düşünülebilir¹¹ Bu konuyu *Varlık* dergisinin Haziran, 2013 sayısında daha kapsamlı biçimde ele almıştım.. Esat ile Selim'in oyun dünyasına istemeyerek de olsa kabul edilen "Aysel'in ilk görevi, [onlara] yemek hazırlamak, ortalığı toplamak gibi esasa ait olmayan işler"(3B3)dır. O evdeyken temizlik yapmasından hoşlanmayan Selim dışarı çıkar çıkmaz Aysel yine sorumlu tutulduğu görevleri yerine getirir: "[..]Jodayı süpürür ve eşyaya düzen verir[ir]"(383). "Selim, genellikle, Aysel'in işi bitmeden onu 'suçüstü' yakalar ve sahte bir gürültü kopararak, kadınları bütün ciddi işleri, sonunda ev işi biçimine sokmakla, bütün oyunları soysuzlaştırmakla suçlardı" (383). "Tutunamayanlar"ın dünyasında oyun, gerçek yaşamdan daha fazla önemsenir. Sibel İrzik'in bahsettiği üzere romanda sesi ile varlık göstermeyen Aysel, evde temizlik işleri, yemek yapma gibi işlerle oyuna dâhil edilir. Öngörülen işleri gerçekleştirdiğinde ise oyunun dışına itilir. Bu da sessiz ve söylemsiz kadın roman kişinin, oyunu ciddiye alan "tutunamama" macerasının dışına itildiğinin göstergesidir. Sibel İrzik, Aysel örneği ile "bir anlamda sesine el koyulan kişinin bir kadın olması[nın] bütünüyle rastlantı olmayabil[eceğinin](264) altını çizer ve *Tutunamayanlar*'ın suskun kadınlarına Aysel'den sonra Turgut'un karısı Nermin'i, Selim'in annesini, Günseli'yi ekler:

Tutunamayanlar'ın çok az sayıdaki kadın karakterlerinin belirgin bir ortak özelliği sessizlik. Turgut'un karısı Nermin hemen hiç konuşmuyor. Selim'in ölene dek birlikte yaşadığı annesi intiharın eşiğindeki oğlunu kızdırmaktan korkarak saatlerce konuşmadan oturuyor karşısında. Selim'in

günlüğünde şöyle bir not göze çarpıyor örneğin: "Eve gece yarısı döndüm. Annem uyandı hemen. Karşılıklı oturduk konuşmadan: bizim sessiz bir ayınımız bu" (264).

Romandaki kadınlardan etkin biçimde sesini duyurabileceği düşünülen yegâne kişi Selim'in sevgilisi Günseli'dir. Romanda Günseli'nin mektubuna genişçe yer verilmiştir; ancak bu mektup dikkatle incelenirse Günseli'nin Selim'i yine yoğun biçimde Selim'in cümleleri ile anlattığı; hatta bazen anlatıcısı Selim veya Turgut kıldığı gözlemlenebilir. Mektubun sonunda Günseli'nin anlatıcı varlığı da sona ermektedir. Sibel İrzik yazısında Günseli'nin sesi ile ilgili şunları söyler:

Romanda önemli bir kişi olan ve uzun karşılıklı konuşma içinde yer alan tek kadın Selim'in sevgilisi Günseli. Ama onun da Turgut'a Selim'le yaşadıkları aşkı anlattığı uzun lirik bölüme bakılırsa aslında yalnızca Selim'in sözlerini aktardığı, sesinin ölmüş biri tarafından âdeta ödüncü alındığı anlaşılır.[...] Bir süre sonra Günseli'nin konuşmasına tümüyle Selim'in sözleri egemen oluyor. Bu arada aktarılan küçük söz oyunu bile bu süreci simgeler gibi: "Günseli Günseli seli seli Selim Selim derdi gülerdik" (265).

Günseli'nin sesini Selim'in veya Turgut'un sesinin bastırması pek de rastlantı değildir. Bu konuda Sibel İrzik'in son kertede yaptığı tespite yer vermek yerinde olacaktır: "Konuşmanın ve yazmanın neredeyse yaşamayla özdeş olduğu bir romanda sessizliğe bu denli yakın olan kadınların çok fazla var olma şansı yok gibi görünüyor"(265). İrzik'in bu tespiti bir sonraki cümlesinde Turgut ve Selim'in hâricinde diğer kişilerin de suskunluğuna atıfta bulunması dolayımında romandaki kadın kişilerin suskunluğundan çıkarak genel bir çehreye bürünür.

Romandaki kadınların seslerinin olmayışı tesbiti erkeklerce nasıl konumlandırıldıkları ve "tutunamama" meselesinde nasıl ötelendikleri ile ilişkilendirildiğinde anlam kazanacaktır. Romanda Günseli de tıpkı Turgut'un karısı Nermin gibi "tutunamayan" erkeği dünyasından, onu, ülküsünü paylaşan arkadaşlarından koparan bir tehdit hâline gelir. Tehdit sayılanlar "tutunamayan"ların dışında bir sınıfa dâhil edilir. Bu sınıf şüphesiz "küçük burjuva" sınıfıdır. Bilinç akışı ile noktalama işaretleri olmaksızın yazılan Günseli'nin mektubunun bir bölümünde Selim'in arkadaşları hakkında fikirleri ve Selim'in kendisini nasıl konumlandığına açıkça yer verilmiştir:

Selim'in üstüne çöreklenerek her biri [Selim'in arkadaşları] ayrı bir tarafa sürüklemek istiyordu onun iyi niyetini ülkücü tutumunu anlamadığım yanlış yollarda kullanmaya çalışıyorlardı Selim de onların etkisiyle benim bu anlayışsızlığımı bilgisizliğime ve kadınlık içgüdülerime ve tutuculuğuma veriyordu(475).

Alıntılanan bölümde Günseli'nin Selim'in arkadaşlarını öteki olarak konumlandığını görebiliriz. Günseli'nin Selim ve arkadaşlarına göre ötekileştirilmesi, Günseli'nin de onları öteki olarak görmesi ile karşılıklı hâle gelir. Tüm bunlara karşın, Günseli kendi sözleri ile dâhil edildiği sınıfın söylemini dile getirememektedir. Günseli Selim'in sözleri ile konumlandırılır. Aynı bölümün devamında Günseli kendisini bu konumlandırma ekseninde anlatır:

Selim için korkuyordum arkadaşlarının iyiye güzele duydukları arzuya inanmıyordum herkesin birbirine gerçek bir saygı duyacağı toplumu özlemelerini yadırgıyordum birbirlerine saygıları yoktu kinle gülüyorlar en yakın dostlarının kurmayla çalıştıkları bütün iç ve dış düzenleri öfkeyle yıkmaya çalışıyorlardı Selim kızılıyordu bunları söylediğim zaman onlara dokunulmasına izin vermiyordu benim aklım ermezdi düzenin ancak böyle yıkılacağını anlayamazdım bütün kötülüklerin düzende olduğunu görmek için belirli bir eğitim gerekiyordu benimle bu konuda konuşmak istemiyordu ona beni kötülüyorlardı tanımadan genellikle kötülüyorlardı karşılık vermiyordu onlara içine düştüğü çıkmazda çırpınıyordu benden ayrılmayı bile düşünüyordu bu yolun sonu tehlikeliydi bana da tehlikeyi bu-laştırmak istemiyordu (475)

Günseli, Selim'in gözünde düzenin yıkılması gerekliliğine "aklı er-meyen" bu konuda "eğitilmesi gereken" kişi olarak kurgulanır. Bu nitelikleri ile Günseli'nin düzenin karşısında duran "tutunamayanlar"ın dünyasına dahil edilmesi beklenemezdi zaten. Aynı niteliklerle "tutunama-yanlar"ın meselesine yabancı kılınan bir başka kadın roman kişisi de Turgut'un eşi Nermin'dir. Nermin de roman boyunca Turgut'un onu konumlandırması ekseninde daha çok "tu-

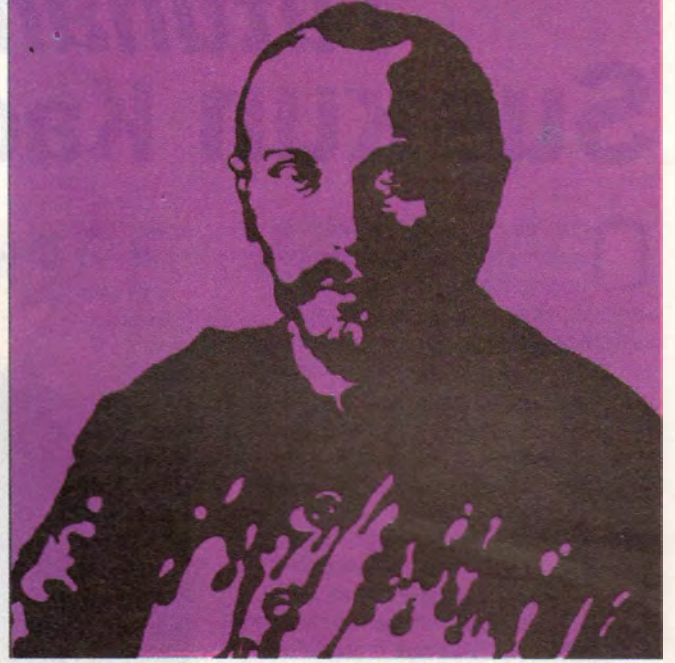
The Dialogic Imagination

Four Essays by M.M.Bakhtin

Edited by Michael Holquist

Translated by

Caryl Emerson and Michael Holquist

tunlar"ın dünyasına âşinâ, küçük burjuva zevklerine sahip bir kadın olarak anlatılır. Bu özellikleri ile erkeğin dünyasından dışlanır ve romanın meselesine kendi tercihleri ve tutumu ile eklemlenemez. Kısaca diğer kadınlar gibi "tutunamama" hâlini yaşamaz.

Belki Turgut da, yaşanmış bu eski düzenin kendisi için artık tehlikeli olduğunu Nermin kadar biliyordu; fakat arkadaşlarıyla, 'in-san'la, onlardan utansa bile, ilgiliydi. Nermin gibi, ileriye açık ve seçik görüp bütün bunların biteceğini hissetmenin rahatlığıyla kayıtsız kalamıyordu (46).

Burada Nermin -tıpkı Günseli ile Selim'in ilişkisinde olduğu gibi- Turgut'un arkadaşlarıyla olan düzeninin tehlike arz ettiğini düşünür. "Eski düzen"i tehlikeli olarak nitelendiren yalnızca Nermin değildir. Turgut da bu noktada eşine katılır. Benzeri durum Selim'in arkadaşları ile tehlikeli ilişkisinden Günseli'yi korumak istemesinde de gözlemlenebilir. Olup bitenlerden kaygılanan mevcut düzeni sorgulayan ve küçük burjuva aile yaşantısını karşısına alan bu "eski düzen"in sakinleri arasında kadınlar suskun da olsalar bir türlü yer edinemediştir. Turgut'un eşi Nermin de romandaki diğer kadınlar gibi erkeğin "tutunamama" sürecinde yaşayabileceklerini anlayamaz. *Oğuz Atay İçin Bir Sempozyum* isimli kitaptaki yazısında Fatih Özgüven, *Korkuyu Beklerken*'de yer alan "Unutulan" hikâyesinde Atay'ın ilk kez sözü kadın anlatıcısı verdiğinden bahseder:

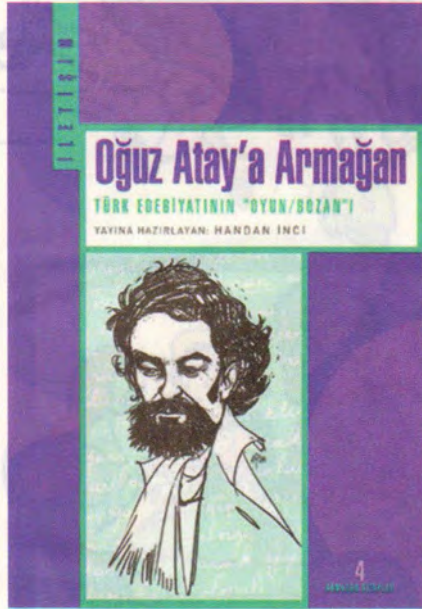
Atay'ın romanlarında Sevgi ya da Bilge, Nermin ve Günseli karakterlerinde hep romantik bir 'problem' olan erkeği bir türlü anla(ya)mayan kadın; öteki kitaplardaki erkek anlatıcıların derdini bir türlü anlayamayan, anlamamakta direnen her şey gibi toplumun bütün geri kalanı gibi...Bu yüzden bütün suskunluğu içinde gene de, belki yüzü en çok bize, okuyucuya dönüktür suskun erkeğin (191).

Fatih Özgüven'in yazdıklarından yola çıkacak olursak, Atay her ne kadar bir hikâyesinde kadını anlatıcı konumuna taşısa da suskun erkek karakteri okura daha yakın tutar. Özgüven'in saptamasından hareketle, üzerine düşünülmesi gereken bir diğer önemli nokta da: "erkeği bir türlü anlayamayan kadın"dır.

Romandaki dramatik sahnelerden biri olan Turgut'un Selim'in

ölüm haberini aldığı anda yaşadığı hissi, Nermin'inle yakından paylaşamayacağını fark eder: "Turgut her saniyesini dolduran mahzunluğu Nermin'le paylaştığını sanmıştı o sırada"(48). Nasıl ki Nermin Turgut'u anlayamıyorsa Günseli de Selim'i anlayamamaktadır. Düzen konusunda da kadınlar erkeği düzeni yıkmaya girişimini anlayamaz. Günseli bunu şöyle ifade eder: "Benim aklım ermezdi düzenin ancak böyle yıkılacağını anlayamazdım" (475).

Nurdan Gürbilek *Defter*'de yayımlanan "Kemalizmin Delisi Oğuz Atay" başlıklı yazısında Oğuz Atay'ın romanlarında "sözün bir türlü içselleştiremediği bir şeyler kalır: Cinsellik ve kadınlar"(249) der. Gürbilek, Atay'ın ironisinin bir noktada durup naipliğe ve romantikliğe yer açtığından bahseder. "Atay'da ironinin bir görevi de bu naipliği, romantikliği dengelemek duygunun sınırlarını

çizmek" (33). Oysa Atay'ın romanında kadın karakterler, duygu temsillerinden çok birer ironi malzemesi olmaları ile karşımıza çıkarlar. Söz gelimi, kadın roman kişileri de-vreye girdiğinde "naiplik ve romantiklikten"; yani duygudan söz edilmemektedir. Kadınlar çoğunlukla ironi ile yansıtılırlar ve yansıtıkları dünya ile patetiktirler. Ironinin yerini duyguya bıraktığı anlarda dahi kadınlar ses-sizliklerini bozmazlar. Dolayısıyla kadınların büsbütün suskun olduğu romanda ironi veya duygunun sahnesinde yine erkek roman kahramanları yer alır denebilir. Burada tutunamama, bilinci reddetme ve oyuna yaslanma evresinde erkek karakterlerin kadınları gerçek dünyaya, ezbere yaşayışa bağlı, tutunmanın ötesini düşlemek şöyle dursun anlayamayan bir tip olarak konumlandırılması söz konusudur. Örneğin; Nermin ve Günseli küçük burjuva hayatına sıkı sıkıya bağlı, erkeklerin "tutunamama" serüvenine geçişini asla anlayamayacak olan kadınlardır. Dolayısıyla bilinç-duygu veya ironi-naiflik karşıtlığında kadın her iki düzlemde de temsil edilmez. Böylelikle erkeğin ironik söyleminin malzemesi olma-tan öteye geçemez.

Yazının başında Sibel İrzik'in M.Bakhtin'in roman kuramından yola çıkarak *Tutunamayanlar*'ın çoksesliliğini ele aldığından bahsetmiştim. Çoksesliliğin iç içe geçmiş anlatı katmanları ile karşımıza çıktığından; ancak bu katmanlarda kadın roman kişilerinin seslerine yer verilmediğine değinilen bu yazıya *Feminism Bakhtin and the Dialogic* isimli ki-taptaki Josephine Donovan'ın "Style and Power" başlıklı yazısı eklemelekte fayda görüyorum. Bu çalışmada ise Bakhtin'in, roma-nı diğer klasik türlerden (epik gibi) hangi ölçütlerle ayırdığına değinilir. Bu ölçütlere göre roman klasik türlerdeki gibi "tek ve bütüncül kesin bir dili reddeder" ve "resmi söyleve ironi yoluyla meydan okur"(86). Donovan'ın aktardığına göre Bakhtin, bu özellikleri ile romanı anarşist bir tür olarak görür. Roman klasik türlerde karşımıza çıkan "word of the fathers"ı dolayısıyla otoriter sesi reddeder. Böylelikle merkezî otoriteye karşı sesleri de barındırarak çok katmanlı anlatı teknikleri ile çeşitli söylem-leri bünyesinde barındırır. Donovan yazısında Bakhtin'in kadın edebiyatını ve kadınların romanın gelişimine olan katkısını göz ardı ettiğinden bahseder. Ayrıca Bakhtin, *Rabelais*'in eserindeki diyalogu örnek gösterirken yazarın kadınlara karşı tutumuna yer vermemiştir. Bakhtin'in roman kuramı ile feminizm arasında bağ kuran Donovan kadın yazarların dili bozuma uğratmasından ve başka resmi olmayan yazı türlerini romana dahil etmelerinden bahseder(85-87). Kadınlar ataerkil toplum düzeninde kendi dillerini ortaya koyabilmek "babanın (veya atanın) sözünü" yıkmalıdır. Bu da yazıda tek sesliliğin yıkılması an-lamına gelir. Oğuz Atay'ın eserinde mevcut düzeni karşısına alan "tutunamayan-lar"ın dilinin, Bakhtin'in roman tanımına uygun tekniklerle sunulduğunu söylemek mümkün; ancak kadın roman kişilerine söz hakkı tanı-maması ile mevcut düzenin kadın sesini öteleyen buna karşılık erkek sesini hâkim kılan tavıyla bağdaşan roman, bu özelliği ile anarşist tutumunda bütüncüllük arz etmez.

Kuramların bu konuya nasıl baktığını bir kenara bırakıp tekrar *Tutunamayanlar*'a dönecek olursak, kitapta "tutunamayanlar"ın serüvenine dâhil edilen tek kadın olan Nazmiye Erdoğan'dan bahsedebiliriz. Romanın sonunda "Türk Tu-tunamayanları Ansiklopedisi"nde NAZMİYE ERDOĞDU maddesinde serüvenine tanık olduğumuz bir kadındır bu. Nazmiye, soy-adından da anlaşılacağı üzere er doğmuştur. Yani babası erkek çocuk istediğinden Nazmi ismini düşünür ama çocuk kız doğar ve ismi tasarlanan erkek isminden devşirilerek kadın ismi hâline getirilir. Nazmiye, tal-ihsiz evliliklerinin ardından aşklarının peşinde oradan oraya sürüklenir. Batıl inançları olan Nazmiye "mistik cemiyetlere mektup yazar", "İsa'nın sosyal yönünü anla-tan makale yaz[ar]"; "ruh mecmualarından tercümeler yap[ar]"; "mistik sembollerin ori-jini üzerine kitap hazırla[r]" (682-83). "Tu-tunamayanlar"ın peşine ise yarım kalmışlığın verdiği heyecanla katılmıştır. "Hiç

bitmeyecek yarım yamalak yaşantıların özlemi var içimde"(684) diyen Nazmiye, bir "tutunamayan" olmasını bu cümle ile açıklar. "Tutunamama" sürecinin öncesinde de talihinin ona yaşattıkları ile iradesinin dışında "yarım yamalak bir hayat" sürdürmektedir. Başladığı hiçbir şey mutlu sonla bitmez. Dolayısıyla durağan bir yaşama sahip değildir. Nazmiye bir kadın olarak şuurlu bir "tutunamama" süreci yaşamaz. Başına gelenlerle, rastlantısal olarak yaşamını sürdürdüğünden Selim ve Turgut gibi sistemi sorgulayarak durağan, emniyetli küçük burjuva yaşamından vazgeçmemiştir. O, zaten başına gelenleri sorgusuz sualsiz kabul ederek yaşamak-tadır. Dolayısıyla *Tutunamayanlar*'ın erkek doğması beklentisi ile meselesine dâhil et-tiği tek kadın roman kişisi de iradeli bir "tu-tunamama" sürecine girmemesinden ya da girdiği süreçle mevcut hayatında hiçbir değişim yaratamamasından ötürü bu meselenin içinde doğrudan yer alamaz.

Alıntılara ve önceki yazılıp çizilenlere bakınca kadın karakterlerin tutunan/ tutu-namayan karşıtlığında "tutunan"a dahil edildiğinden "tutunamayanlar"ın nezdinde öteki hâline geldiklerini söylemek pek de id-dialı olmayacaktır. Metinden hareketle üst-anlatıcının kadın roman kişilerinin sesini bastırdığı belirtilebilir. Kadın roman kişi-lerinin bu ikili karşıtlıkta kendi konumlarını belirleyememeleri ve suskunlukları bu ötekileştirmenin çift taraflı olmasında engel teşkil eder. Çift taraflı ötekileştirme ancak üst-anlatıcının sesi bahsinde mümkündür.

Sonuç olarak; *Tutunamayanlar*'da erili-dişil söylemi tek paydada buluşturan bir dil yerine metinde erkek egemenliği olduğun-dan söz edebiliriz. Kadın karakterlerin suskun kurgulanışı ile romanda eril ses hâkimiyeti söz konusu. Romantik okurun başucu kitaplarından *Tutunamayanlar*'ı bu yönüyle okuyunca temel meselenin hep-imizin başında olduğunun yarattığı ortaklık hissi biraz yitiyor, o büyüü toz uçtukça da romanda kadının yersiz yurtsuzluğunun an-laşılabilmesi ve buna bağlı olarak anlatıla-maması üzüyor. Zaten tutunamayan erkeğin de asıl sorunu -başta kadınlar tarafından- anlaşılacak değil miydi?!

Kaynaklar

Atay, Oğuz. *Tutunamayanlar*. İstanbul: İletişim Yayınları, 2005.

Gürbilek, Nurdan. "Kemalizmin Delisi Oğuz Atay" *Oğuz Atay'a Armağan Türk Edebiyatının "Oyun/Bozan"*. İrzik, Sibel. "Tutunamayanlarda Çok Seslilik ve Sınırları". *Oğuz Atay'a Armağan Türk Edebiyatının "Oyun/Bozan"*. (Haz.İnci, Handan). 258-266.

Özguven, Fatih. "Unutulan". *Oğuz Atay İçin Bir Sempozyum*. (Haz.Handan İnci- Elif Türker). 187-192.

"Style and Power" *Feminism Bakhtin and the Dialogic*. Ed. McKinstry, S.Jaret. New York: State University of New York Press, 1991.

hesabı ödemek mesele değil AMA

Hesabı her zaman ben ödemek isterim. Bu hesap ödeme işi önemlidir ama. Şimdi yıllar yıllar evvel, Firuzga'da kahvede, musalla taşının dibinde oturuyoruz. Ben, eski manita, bir de onun oyuncu arkadaşı. Bu arkadaş önemli ama dikkat! Çünkü olaylar onun üzerinden gelişecek. Oyuncu arkadaş, küçük tiyatrolarda oynayan ama kapağı dizilere atmak isteyen vasat bir aktör. Biz de Cihangir'de oturan ama kirayı zor ödeyen beş parasız bir çiftiz. Durumun vehametini örneklemek gerekirse, bakkaldan veresiye alıyoruz filan.

Kahvede, bir saat karşılıklı parasızlık edebiyatı yaptık. Ben oradan anladım zaten, çay paralarını ben ödeyeceğim. Neyse öderim ben. Sabancı'nın çocukları ile otursam da ben öderim zaten. Öyle bu zenginler gibi sadece kendiminkini ödeyip kalkmaktan bahsetmiyorum. Oturduğum herkesin hesabını öderim. O kadar param yoksa da kimseyle bir yere gitmem. Utanıyorum hesabı ödemezsem. Parasız parasız otururken biz, çam yarması gibi bir çocuk çıka geldi. Hört diye bir sandalye çekip pört diye oturdu. Kıcı bize doğru yüzü sokağa doğru. Gözleri fıldır fıldır hiç bize bakmıyor. Şimdi bu çocuk dizi yazıyormuş. Kanal çok beğenmiş. Bizim oyuncu arkadaş da rol kapmaya çalışıyor. Bu hört diye oturan çocuğu daha önceden tanıyormuş. 'Senin fotoğrafını gösterdim kanala, tanınmıyor pek filan dediler ama ben üsteleyeceğim' dedi. İyice yalvarmak istiyordu tabi, bir havalarda bir havalarda görseniz. Ben hayatımda böylesini görmemişim. Gördüm iyi oldu. Dur daha esas olaya gelemedim bile.

Bizim oyuncu arkadaş da 'aman gözünü seveyim' modunda. Ben bu çam yarmasını hiç sevmedim ya, konuşmuyorum masada. Öyleyimdir ben. Köpek gibi. Sevmeyince konuşmam, dönüp bakmam. Gerçi sanki onların arasında bir konuşmamam. Değil tabi. Herkes sınıf atlama derdine düşmüş. Bizim çam yarması bir süre sonra acıktı. Garsonu çağırıp yarım ekmeğe karışık tost istedi. Bak bak nasıl hatırlıyorum. Valla da hatırlıyorum billa da. En anlamlı anıları hatırlamadığımda kızan arkadaşlarım bu yazıyı okumaz inşallah. Neyse, koca tost geldi. Bu dev, tostlu hulup hölöp diye yuttu iki seferde. Garsona el salladı. Aynısından bir tane daha dedi. Bu arada gözü hala dışarıda. Ne dediği belli değil. Hiperaktif desene değil bildiğin poposu kalmak üzere olan bir yazar. İkinci tost da geldi. Hulup hölöp bunu da yuttu. Tabi biz yutkunduk sadece. Çünkü biz de açız. Ama para yok diye çay içiyoruz. Tek çay içip iki saat hava alır kalkarız diye gelmişiz. Şimdi bu yarma, ağzının kenarına yapışan ekmeğin kırıntıları silerken, daha silmeyi bitirmemişti yani, ayağa kalktı. 'Hadi ben kaçtım, araşırı'z' deyip gitti. Benim eski manita ile onun oyuncu arkadaşı 'hadi inşallah olur' filan derlerken ben hala boş boş bakıyordum çam yarmasının arkasından. Çünkü hesabı ödemediğini bir tek ben dert ettim. Hani hesabı ben mi öderdim? Niye mi dert ettim. Çünkü paramızın olmadığını bile bile iki tost yiyip kalktı. Bencilik yapmayacak-sın bana. Çekip vurulacak tipler olarak görüyorum bencilleri. Neyse sesimi çıkarmadım ama yine de. Çocuğun aman ne iyi yazar ne komik çizer olduğunu konuşurlarken oyuncu arkadaşın da kalkması gerekti. O da zart diye kalktı gitti. Kaldık mı biz masada mal gibi.

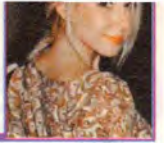
Sınıf atlamak üzere olan iki tipin buluşmasını izlemişti. Üstüne de 2 yarım ekmeğin karışık tost, 3 küçük çay, 2 büyük çay parasını masada sakı gibi oturan bendeniz ödedi. Cebimde de beş kuruş kalmadı. Sonra bu çam yarmasının dizisi harbiden tuttu. Bizim oyuncu arkadaş meşhur oldu. Yolda Fotoğraf çekirmek isteyenlere atarlanacak kadar, düşün artık. Bunlar her televizyona çıktığında 'ııııı ünlü olsanız ne yazar, karakteriniz zayıf sizin' gibi laflar ederek kendimi avutuyorum. Hani yani fakir ama karakterli, ünsüz ama yetenekli, parasız ama gururlu biri gibi. Gibi.

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

Gözlerimi açtığımda üzerimde bi önceki gün evden çıkarken giydiğim kıyafetler vardı. Dışarda deli gibi yağmur yağıyordu. Kafamı biraz kaldırıp saate baktım, öğlene geliyordu. Kalkıp kahvaltı etmeye karar verdim. Zar zor yataktan çıktım. Terliklerimi giyerken şöyle bi sendeledim. Ve tam o anda kendimi yataktaki yataktan gördüm. Evet, ben ayaktaydım ama bedenim orada hala yatıyordu.

Şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemiyordum. Gidip kendimi sarsalmaya ve uyandırmaya çalıştım. Ellerim bedenimin içinden geçti. Bedenimle aynı şekilde yatarak tekrar içine girmeye çalıştım. Defalarca bedenimle birlikte ayağa kalkmayı denedim ama hepsi nafileydi. Biraz bile kıpırdamıyordum. Bir şeyler yapmam gerekiyor... Bi dakika... Ölmüş olabilir miyim?

Birilerini arayıp yardım çağırma-lydım. Gelip kurtarınsın bedenimi. Telefona doğru git-tim. Ellerim telefonun içinden geçti. Çıldırarak üzüldüm. Hiçbir şeye dokunamıyor, be-denimle tekrar bütünleşemiy-ordum. Dışarı çıkıp birileriyle konuşmayı denemeye karar verdim. Kapıdan geçtim, merdi-venlerden indim ve sokağa çıkıp bağırma-ya başladım. Yanımdan geçen insanlar biraz bile olsun irkilmiyor, tepki vermiyorlardı. Birbirleriyle konuşarak yaklaşan o iki kıza bağırarak, seslendim; duymadılar. Birinin saçlarından tutup diğerinin kafasına vura-

aktım bakmaları için, elim se-vimsiz kızın saçlarının arasın-dan geçti. Sanırım ben aklımı kaçıyorum. Öylece durup düşünmeye başladım. Ölünce dünyada görünmez bir şekilde kalıyor olsak, etrafta benim gibi yüzlerce ruh olurdu. Peki ya ben de "Ghost" filmindeki Sam Wheat gibi iki dünya arasında sıkışıp kaldıysam? Eyvah ya, şimdi bi sürü iş... Annemin iş yerine gitmeliyim, o kesin görür beni dedim ve arkamı döner dönmez içimden bir araba geçti.

Neredeyse korkudan ölecek-tim. Ama zaten çoktan ölmüş olabilirdim. Annemin yanına gideyim. O bulur bi çözüm. Meydandan taksiye binerim diye düşündüm. Durdurmaya çalıştığım hiçbir taksi durmadı. O esnada yanımda benimle bir-likte taksi bekleyen bi amca gördüm. Önümüzden onlarca taksi geçiyor hiçbirini durmuy-ordu. O an, o amca ile iletişim kurabileceğimden emindim.

Yağmur yağıyor, taksiler dur-muyordu ve böyle durumlarda hiçbir amca sessiz kalamazdı. Amcanın tam karşısında durup gözlerinin içine odaklandım ve "Tabi iki damla yağmur yağdı ya, durmaz hiçbirisi. Tok satıcı bunlar, tok!" dedim. Hiçbir AMCA, bu tarz bi cümle karşısında sessiz kalamaz. Kesin cevap verecek. Cevap vermeden duramaz. Hayır... Yavaşlayan bir taksiye doğru yürümeye başladı. Duymuyor. Taksii binip yanımdan uzak-

laştı. Oysa bana "kızım sen nerelisin?" diye soracağından o kadar emindim ki...

O an ne kadar çaresiz bir du-rumda olduğumu iliklerime kadar hissettim. Bi arabanın arkasına asılıp annemin iş yer-ine doğru yol almaya başladım. İş yerine vardığımda, annem ve 3 arkadaşı dışardaki masalarda oturmuş kahve içiyorlardı. Yan-larına doğru yaklaştım. Anne-min önünden geçtim. Yanına oturdum. Ellerimi gözlerinin önünde salladım. Tepki vermiy-ordu. Sohbet etmeye devam ediyorlardı. "Anneeeeö" diye bağırarak. Artık ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Annem bile beni görmüyordu.

O esnada içeri sarışın, eli yüzü düzgün bi kız girdi. Üze-rinde benim kıyafetlerim vardı. "Ben geldim annecim" dedi ve gidip anneme sarıldı. Annem, "ay Hoş geldin annecim. Kahve içiyorduk alır mısın sen de?" diye sorup öptü kızı. "Beni deliye döndermeyin ulan! Kiri, bu kız?" diye bağırıyorsa da, kimse beni duymadı. Birlikte kahve içmeye başladılar. Annem kızı "yarın ne ya-pacaksın an-necim, bi planın var mı?" diye sordu. Elalemin kızına ağız dolusu "annecim" diy-ordu. Şimdi anne demeyecek, yapıştırıcaktım

tokadı, ama hiçbir şey ya-pamıyordum. "Gülse"yle nişan için elbise bakmaya gideceğiz annecim" dedi kız. Arkadaşımı da çalmış! Annemi çaldığı yet-memiş, 12 yıllık arkadaşımı da çalmış!

"Bir dakika... Ne nişanı bul" diye düşünürken içeri Robert Downey Jr. girdi. Kıza, "hayatım çıkmıyor muzuk daha dav-etiyeleri hazırlayacağız" dedi.

Öyle bir "oha!" diye bağırarak ki, sert bir rüzgar esti bahçede. "Yerime geçen kız Robert Downey Jr. ile evleniyor. Buna asla izim veremem! Vere-mem!" diye bağırıp koşar adımlarla oradan uzaklaştım. Her şeyi normale çevirmeye yaray-acak bir şeyler aramaya karar verdim. Tam oradan çıkmış il-erliyordum ki, aklıma görünmez olduğum geldi. Geri dönüp Robert'in poposunu falan elledim. İçinden geçtim birkaç kere.

Sonra bi sigara yakıp yoluma koyuldum... Her şeyi normale çevirmem gerekiyor...

Yogalı...

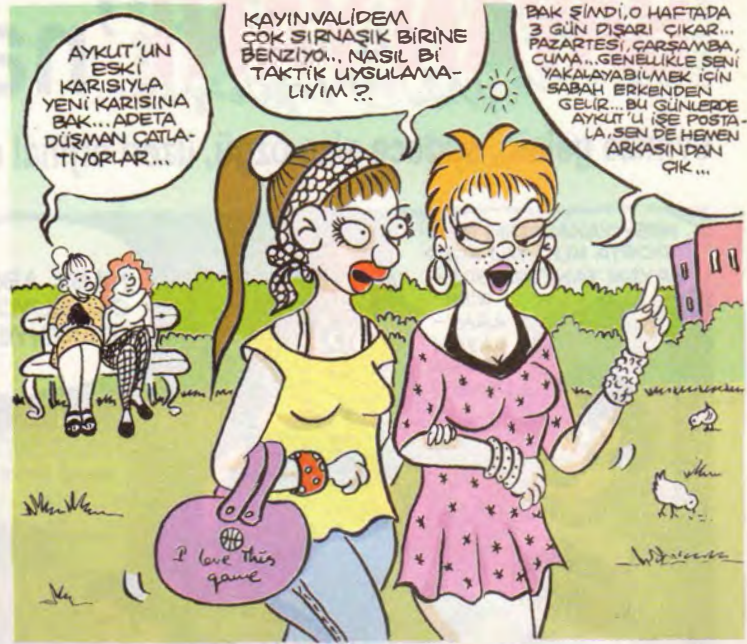
BİR HAFTA SONRA

Betül Yılmaz

ipek Özgül

BAYAN YANI'na abone olun

evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve çanta veya tişört de hediye...

• Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediye olacaksınız...

• Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizimin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizimleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)

• Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.

• Bayii, market dolaşıp ayakkabılarınızı yormayacaksınız.

• Bayan yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

Abonelik Bedeli (12 Ay)

Yurtiçi: 50 TL

Avrupa: 40 Euro

Amerika: 50 Dolar

Uzakdoğu: 70 Dolar

Abonelik işlemleri sorumlusu:

Asiye ULUDAĞ

0.212.292 94 50-51

Yine postayla bütün Bayan Yanı arşivi ciltler, t-shirtler, saatler, Sinemor ve Evlilik albümleri

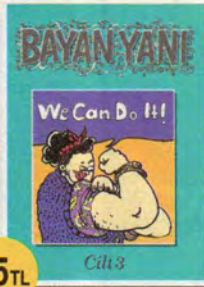
15TL

#Cilt 1

15TL

#Cilt 2

15TL

#Cilt 3

15TL

#Cilt 4

Her biri
15 TL + 5 TL
kargo ücreti.
100 TL'lik
alışverişe kargo
ücretsiz.
(Yurtiçi için geçerlidir)

20TL

#Diren Gezi Tişörtü

20TL

#Duran Bezgin Tişörtü

20TL

#Sudan Korksak Tişörtü

20TL

#Che Tişörtü

Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya
faxlamanız veya adres ve
telefon bilgilerinizi
bayanyanidergi@gmail.com'ye
mail atmanız yeterli olacaktır.
(Tişörtler için beden belirtmeyi unutmayın!)

BANKA HAVALESI İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438
TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242
EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238
USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

**Sinemor ve
Evlilik albümleri
LeMan Kitap ile
birlikte gazete
bayiilerinde...**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BAYAN YANI

Temmuz 2014-07

Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü | Tasarım
İfriket Özdemir | Mehmet Ferit Alanman

Fotoğraf Zafer Aknar | Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Değerdar Yokuşu No: 19/1A

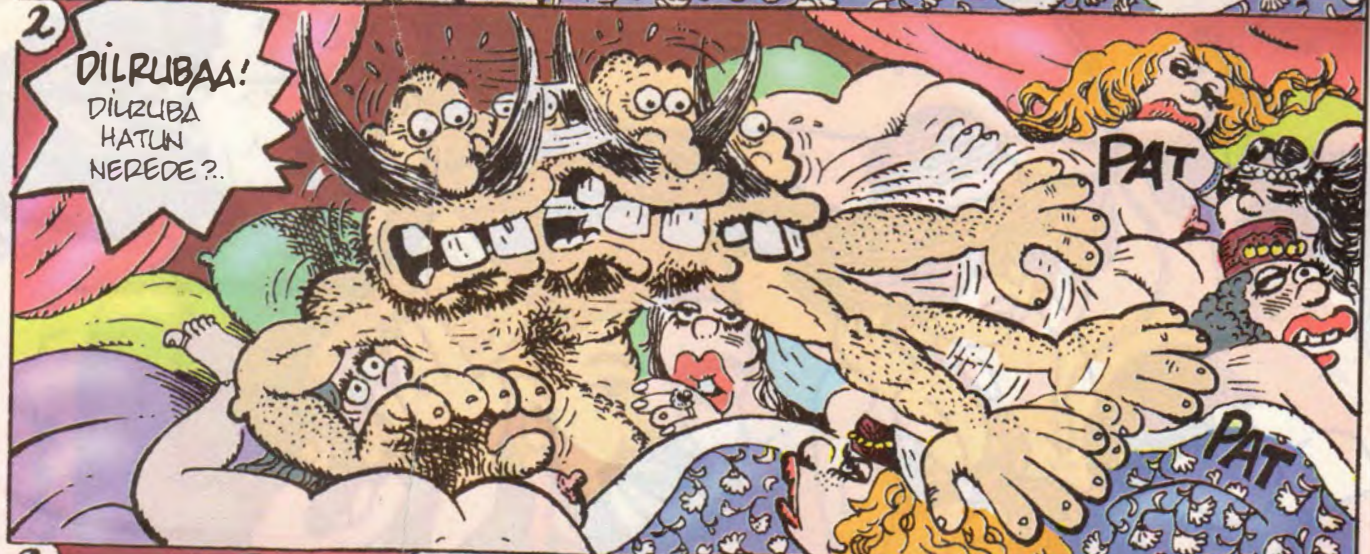
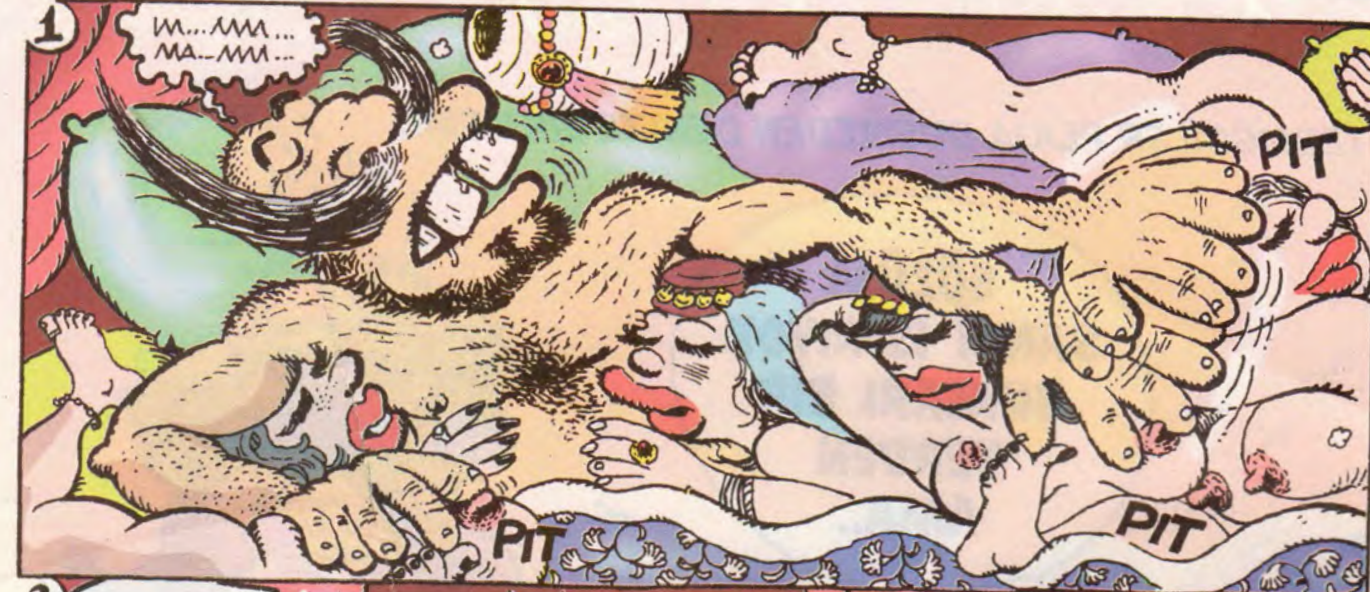
Cihangir-Beyoğlu/İST - TEL: 0212 292 9450

FAX: 0212 251 5754 BASKI: LeMan Ofset

Tel: 0212 858 0093 | GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

harem

TUNCAY AKGÜN & YEMAL ARISTAN

BAYAN YANI

TEBLİĞCİLER PLAJA DÜŞMEDEN DENİZE GİRMEM!..

GÖZÜM
SANKİ ISIRIYOR
BUNLARI BİR
VERDEN
AMA..

